31st October 1957] [Mr. Speaker]

Before we begin discussion on the ' No-Confidence ' Motion, I have to inform the House that to-day is a non-official day and the hon. Member, Sri Kalyanasundaram is asking for leave to introduce a Bill to amend the Madras Cultivating Tenants Protection Act.

III.—NON-OFFICIAL BUSINESS BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1957.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1957.

MR. SPEAKER : Does the Hon. Minister want to make any answer?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Government do not propose to say anything at the introduction stage, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

" That leave be granted to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1957."

The motion was put and carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I beg to introduce—

" The Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Bill, 1957."

MR. SPEAKER : The Bill will be published in the *Fort St. George Gazette* and will be taken up in the due course.

IV.—MOTION UNDER RULE 23 (1) (II) OF THE ASSEMBLY RULES *RE* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

" That item III of the Agenda, viz., discussion of No-Confidence Motion against the Ministry be taken up."

MR. SPEAKER : The question—

" That item III of the Agenda, viz., discussion of No-Confidence Motion against the Ministry be taken up."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : We shall now proceed with the discussion of the No-Confidence Motion. The Hon. Finance Minister will first make his speech. I want to make it clear that I want to take up voting on this motion at 1-15 p.m. There will be in all three speeches, first the Hon. Leader of the House, then the hon. Member Sri Kalyanasundaram by way of reply to the discussion and third by the Hon. the Leader of the House in his right to give a final reply. All this therefore should be over by 1-15 p.m.

V.—MOTION EXPRESSING WANT OF CONFIDENCE IN THE MINISTRY—*cont.*

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லுவதற்கு ஆரம்பிக்குமுன், இந்த இராமநாதபுரத்தில் நடந்த சம்பவங்களின் காரணமாக உயிர் நீத்தவர்கள், காயம் பட்டவர்கள், சொத்தை இழந்தவர்கள், இவர்களெல்லோருக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் முக்கியமாக ஹரிஜனங்களில் இறந்தவர்களுக்கும் கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்கும் முக்கியமாக இந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவிப்பது சர்க்காரின் சார்பாக என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், தாழ்த்தப்பட்ட இவர்களுடைய நன்மை, இவர்களுடைய பாதுகாப்பு எல்லாம் சர்க்காருடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு இருந்தும் இவ்வளவு ஹரிஜன மக்கள் கொலையுண்டு மாளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கும், அவர்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கும் நான் மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றிப் பேசும்போது, ஹரிஜன நண்பர்கள், ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள், மிகுந்த உணர்ச்சியுடனும் உருக்கத்துடனும் பேசினார்கள். எனக்கே அது கொஞ்சம் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. அவர்கள் இவ்வளவு அடக்கத்துடன் பேசியது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கோபித்துக்கொள்ள உரிமையுண்டு. இருந்தாலும் பரம்பரை பரம் பரையாக கஷ்டத்தை அனுபவித்து வந்த காரணத்தால்தான், அந்த சகிப்புத் தன்மை பூராவாக இருக்கும் காரணத்தால்தான் இவ்வளவு நிதானமாக, உணர்ச்சியை காட்டக்கூடிய சம்பவங்களாக இருந்தாலும்கூட கோபப்பட்டுக்கொள்ளாமல், நிதானமாக விஷயத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் என்னுடைய முக்கியமான பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதன் காரணத்தாலேயே இந்த சபைக்குத்தாழ்த்தப் பட்டவர்களுடைய விஷயத்தைப்பற்றி நல்ல முறையிலே, பொறுப்புடனே ஆலோசிக்கவேண்டிய தனிப்பட்ட கடமை ஏற்படுகின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள், பலன்கள், இவைகளெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொதுவிலும் பாதிக்கக் கூடியவைகளாக இருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்களெல்லோரும் உணருவார்கள். அவைகளைப் பற்றியெல்லாம் பின்னால் பேசுவதாக உத்தேசித்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த இவ்வளவு குரூரமான சம்பவங்கள் நடந்தாலும் ஒரு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சபைமூன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி, இந்தப் பிரச்னைகளைப்பற்றி, ஆலோசிக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை நம் எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி இந்தப் பிரச்னைகளைத் ஆலோசித்து இந்தப் பிரச்னைகள் தீர்வதற்கான ஏற்பாடுகளை யோசிப்பதற்கான ஒரு வாய்ப்பையும் இது அளித்திருக்கிறது என்று நான் நம்புகின்றேன்.

ஆகவே, நான் முதல் முதலில் பேச விரும்புவது, இந்த சம்பவங்களுக்கு அடிப்படையான காரணங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்த வரையில், நான் தெரிந்துகொண்ட வரையில், என் மனதில் படுவதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நான் சொல்வதை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் உங்கள் முன்னிலையில் சொல்ல வரவில்லை. இது ஒரு யோசிக்கவேண்டிய விஷயம் என்கிற அடிப்படையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்னிலையில் வைக்க விரும்புகிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை யோசிக்கும்போது நான் இந்த சம்பவங்கள் எதோ ஒரு தனிப்பட்ட சில நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக நடந்தது என்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இதை நம்முடைய சமூகத்திலே நிறைந்து பரவலாக இருக்கும் ஒரு வியாதியின் சின்னமாகவே நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். உடம்பிற்குக் காய்ச்சல் வருகிறது என்றால், காய்ச்சல் அல்ல வியாதி. உடம்பிற்குள்ளே இருக்கும் வியாதியின் சின்னமாகவே இந்தக் காய்ச்சல் வந்திருக்கிறது.

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

அந்தக் காய்ச்சல் அதிகமாக இருக்குமேயானால் அதை உடனடியாக போக்குவதற்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி மருந்து கொடுக்கும்போது உஷ்ணம் குறைந்தால் மட்டும் போதாது. உடலில் இருக்கக்கூடிய வியாதிதான் காய்ச்சலாக வருகிறது. அந்தக் காய்ச்சலைப்போக்குவதற்கு டாக்டர்கள் முதலில் உடலில் இருக்கக்கூடிய வியாதியை போக்குவதற்கு மருந்து கொடுக்கிறார்கள். வியாதி என்ன, உடலில் உள்ள கோளாறு என்ன என்பதைக் கண்டுபிடித்து இதற்கு மருந்து கொடுக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தான் இன்றைக்கு ராமனுதபுரத்தில் இப்பொழுது சம்பவங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு அங்கே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சில நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக அங்கு பல சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றனவா என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதை ஆராய்ந்து பார்த்து அங்கே வேர் ஊன்றி இருக்கக் கூடியது என்ன வியாதி என்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் அந்த வியாதியை வேருடன் களைந்து எறிவதற்கு நமக்கு கடமை இருக்கிறது. அது நம் முடைய கடமையுமாகும். அந்த வியாதியைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும் போது அந்த வியாதி எப்படி ஏற்பட்டது என்பதையும் பரிசீலிக்கவேண்டிய தாக இருக்கிறது. அதற்காக ராமனுதபுரத்தில் சரித்திர வரலாற்றைக் கொஞ்சம் யோசித்து ஒரளவு ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை ஆராய்ந்து செய்து பார்ப்பது கூட அவசியம் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

ராமனுதபுரம் மேற் பகுதியில் நடந்த சில சம்பவங்களைப்பற்றி நாம் ஆராய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் மேற் பகுதியில் ஏழு தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். அதில் இரண்டு தாலுகாக்கள் சிவகங்கை, திருப்பத்தூர். மற்ற ஐந்து தாலுகாக்களும் ராமனுதபுரத்தைச் சேர்ந்தவைகள். சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் தாலுகாக்கள் அநேகமாக கள்ளர்களும், செட்டிமார்களும் இருக்கக்கூடிய தாலுகாக்கள். அங்கே ஒவ்வொருவரும் விவசாயத்துடன் மட்டும் நில்லாமல் வேறு தொழில்களிலும் ஈடுபட்டு அதை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். உள்ளூர் விவசாயத்தொழிலுடன் நின்றுவிடாமல் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வர்த்தகத் தொழிலும் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று வர்த்தகம் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு வருவதால் அவர்கள் கொஞ்சம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அந்தத் தாலுகாக்கள் கொஞ்சம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. மற்ற ஐந்து தாலுகாக்களும், அதாவது, சிவகங்கை, திருப்பத்தூர் தாலுகா பகுதிகளைத் தவிர மற்ற ஐந்து தாலுகாக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான பகுதிகள். அப்படியே அவைகள் தொன்று தொட்டு பிற்போக்கான பகுதிகளாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை நாம் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். இங்குள்ளவர்கள் விவசாயத்தில் கூட முன்னேற்றமடையவில்லை. அங்கு இயற்கை வளம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. சமீபத்தில் தான் எனக்கு அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அதைப் பற்றி பின்னால் சொல்லுகிறேன். அப்படிப் போய் பார்க்கும்போது அங்கு நீர்வளமும் நில்வளமும் இருப்பதைக்கூட பார்த்தேன். அப்படி இருந்தும்கூட அங்கேயுள்ள மக்கள் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காண முடியவில்லை. பல நண்பர்களும் சொன்னார்கள். எனக்கும் அதுதான் நியாயம், உண்மை என்றும் புலப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட நில வளம், நீர் வளம் மட்டும் கோயம்புத்தூர் பகுதியில் இருந்திருந்தால் அங்குள்ளவர்கள் பவுன் போட்டு பவுன் எடுத்துவிடுவார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டேன். நிலவளம், நீர்வளம் எவ்வளவு நன்றாக இருந்தாலும்கூட அங்கே விவசாய முன்னேற்றம் அடையாமல் அப்படியேதான் முன்னேற்றமடையாத நிலைமையில் தோற்றம் அளித்தது. அதற்குக் காரணம் பல இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி அங்கே நான் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டேன்.

ஒரு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் அங்குள்ளவைகளை எல்லாம் ஜமீன் பிரதேசம் என்றும் அங்கு விவசாயம் செய்தால் அதில் வரும் வரும்படியில் பெரும் பங்கு ஜமீந்தார்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்த காரணத்தால் விவசாயம் செய்வதில் அங்குள்ளவர்களுக்கு

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

உற்சாகமும் ஊர்வமும் இல்லாமல் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. அதனுல்தான் அங்கு விவசாயம் முன்னேற்றமடையாத நிலைமையில் இருந்திருக்கிறது என்று அங்குள்ள விஷயம் தெரிந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய காரணமாக எனக்குத் தோன்றியது. ஆகவேதான் அங்கே விவசாயத் துறையிலும் முன்னேற்றம் கிடையாது, தொழில் துறையிலும் முன்னேற்றம் கிடையாது. மற்றும் போக்குவரத்து சாதனங்கள் அங்கே இல்லை என்பதைப்பற்றி அங்கே போயிருந்த அங்கத்தினர்கள் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இவ்வளவு பிற்போக்கான பகுதியில் வாழக்கூடிய மக்களைப்பற்றியும் நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். அங்குள்ளவர்கள் எல்லோரும் வீரர்கள் என்றும், வீர உணர்ச்சி உடையவர்கள் என்றும், அங்குள்ளவர்கள் மறவர்கள் என்றும் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி சந்தேகம் கிடையாது. அங்குள்ள சரித்திரத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தால் யாரும் பயப்படக்கூடியதாக இருக்கும். அங்குள்ளவர்கள் வீர மனப்பான்மையுடையவர்களாக இருந்ததும் தெரியவரும். அவர்கள் எந்த நிலைமையில் வாழ்ந்து வந்தார்கள் என்பதும் தெரியும். வீர உணர்ச்சி படைத்த மக்கள் அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அத்துடன் அங்கே இருக்கக்கூடிய சமூக அமைப்பை நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நமது ஹிந்து சமூக அமைப்பின் பலனாக ஜாதி அடிப்படையில் மேல் ஜாதி என்றும் கீழ் ஜாதி என்றும் ஜாதி பாகுபாடு அமைத்து யார் யார் எந்த எந்த வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையில் இந்த சமுதாயம் இந்த ஹிந்து சமூகம் இயங்கி வந்திருக்கிறது என்பதை பார்க்கும்போது அது பயன்படக்கூடிய அமைப்பாய் இருந்து இருக்கவில்லை. அதைப்பற்றி இங்கே சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை, அதை ஆராய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. நம்முடைய பிரச்னையைப் பொருத்தவரையில் அந்த சமூக அமைப்பு தொழிலில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஒத்ததாக இல்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்பதில் ஐயம் கிடையாது. ஆகவே இந்த சமூக அமைப்பு மேல் ஜாதி கீழ் ஜாதி என்கின்ற அமைப்பில் எதிர்காலநிலைக்கு ஒத்ததாக இல்லாமல் இருந்ததால் ராமனுதபுரம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு "பியூடல் லிஸ்டம்" என்று சொல்லுவார்கள். அதைப் போல் அது தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அங்கே இருக்கக்கூடிய சமூக அமைப்புக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சந்தேகமும் கிடையாது. அங்கே அப்பேற்பட்ட சமூக அமைப்பு ஒரு காலத்தில் ஒத்ததாக இருந்தாலும் தற்காலத்தில் அப்படி இருக்க முடியாது. ஆனால் அங்கே அது தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான பகுதிகளில் இருக்கும் மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை எப்படி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கான பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்குப் போதிய வாழ்க்கை வசதி கிடையாது, வேண்டிய அளவு வருவாய் கிடையாது. அப்படி வேண்டிய வருவாய் அல்லாமல் போகுமானால் அங்கே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அத்யாவசியமான பொருள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த சூழ் நிலையில் அவர்கள் பிச்சை எடுத்து பிழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் வேறு ஊர்களுக்குச் சென்றோ பிச்சை எடுக்க வேண்டியதாகவோ இருக்கிறது. தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வசதி இல்லாமல் போனால் அவர்கள் பிச்சை எடுத்து பிழைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்கே சுமுகமான வாழ்க்கை இருக்கிறதோ அங்கே சுலபமாக பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பார்கள். ஆனால் வீரம் படைத்தவர்களும் உணர்ச்சி பெற்றவர்களும் இந்த மாதிரியான இழிவான பாதைக்குப் போக அவர்கள் இணங்க மாட்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் தங்களிடத்திலுள்ள வீர உணர்ச்சியின் காரணமாக என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், நாம் போய் பிச்சை எடுப்பதாவது, அந்த இழிவான தொழிலுக்குப் போவதாவது என்று சட்டத்தை மீறியாவது தங்களுடைய

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் திருட்டு, கொள்ளை முதலிய தொழில்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். சமூகத்தில் சிலர் தங்களுடைய வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்துகொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை இழிவுபடுத்திக்கொண்டு பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு பிழைக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் பிச்சை எடுத்துப் பிழைப்பது சமுதாயத்தை பாதிக்கப்படுவது இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள். பிச்சை எடுத்து பிழைத்தால் போதும் என்றும் திருப்தி அடைகிறார்கள். பிச்சை எடுப்பது சமூக சூழ்நிலையினால் ஏற்படக்கூடிய கேடுகள் என்பதை நாம் உணருகிறோம். சிலர் தங்களுடைய மனப்பான்மையின் காரணமாக தங்களுடைய வாழ்க்கையையே இழிவுபடுத்திக்கொண்டு என் ஒரளவு தங்களுடைய வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்துகொண்டு பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். பிச்சை எடுப்பதன் காரணமாக சமுதாயம் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்போவது இல்லை. பிச்சை போடுவதையே நல்ல காரியம் என்று ஒரு சிலர் கருதுகிறார்கள். அந்த முறையிலும் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கொஞ்சம் தியாகத்தையும் செய்கிறார்கள். சிலர் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது தங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு சிலவற்றை அத்யாவசியமாக பெறவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் கொள்ளை திருட்டுகளில் இறங்குகிறார்கள். அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்கள் அங்கே வாழ முடியாது. ஆகையால்தான், வீரர்கள் நிறைந்த அந்தப் பகுதியிலே அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு களவு, கொள்ளை, இம்மாதிரி ஏற்பட்டது என்றால் அதற்கு அங்கிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைதான் காரணமே தவிர, வேறு ஒன்றும் அல்ல என்று நாம் நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதை நான் எதோ வாதத்திற்காகச் சொல்ல வரவில்லை. அங்கிருக்கக்கூடிய குற்றங்கள் எப்படி அதிகப்படுகின்றன, எப்படிக் குறைக்கப்படுகின்றன . . .

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இளப்புகின்றேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, "அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் பூராவும் தங்களுக்கு எற்பட்ட வறுமையின் காரணமாக, அவர்கள் வீர குணம் படைத்தவர்கள் என்ற முறையில், திருட்டு, கொள்ளை முதலிய காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள்" என்று ஒரு பகுதி மக்களைக் குறிப்பிட்டு கனம் அமைச்சர் சொல்வது முறையா என்று கேட்பதோடு அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அந்தப் பகுதி மக்கள் 1955, 1956, 1957 வருஷங்களில் எத்தனை கொள்ளை கேசுகள், களவு கேசுகளில் ஈடுபட்டார்கள், எத்தனை கேசுகள் போலீசாரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதன் விவரத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் சபைக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : நான் இதைப்பற்றி சவிஸ்தாரமாகப் பேசப்போகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப் பற்றி கோபப்படக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பற்றிப் பேசுவதிலே எனக்கும் சந்தோஷம் இடையாது. ஆனால், எப்படி டாக்டர் ஒருவர் வியாதியைப் பார்த்து பெரும் வியாதி என்று அவர் சொன்னால் நம் மனது கஷ்டப்படுமோ அதைப்போல பெரும் வியாதி என்று தோன்றுகிற அதைச் சொல்லி அதற்கான ஒரு சிகிச்சையைச் செய்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்கிற முறையில் எனக்கு என்ன கருத்து தோன்றுகிறதோ அதை சபை முன்னால் வைக்கின்றேன். என் ஐடைய கருத்துக்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. எனக்கு மனதிலே தோன்றுகிற கருத்துக்களை சபை முன் வைக்கிறேன். அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து பாருங்கள். இதுதான் நோய் என்றும், இதுதான் காரணம் என்றும் ஒப்புக்கொண்டால், இந்த வியாதியை எப்படி நீக்குவது என்பதிலே நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து யோசிக்

கலாம். என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்வதை ஸ்ரீ சகிவர்ண தேவர் ஆட்சேபணை சொன்னால், அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராயில்லை.

ஆகையால்தான், இன்றைக்கு ஒரு பகுதியிலே,—அங்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களில் இருக்கின்றது—இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளைச் சொன்னேன். பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தாலும், இந்தப் பகுதியைப் பற்றி பேசுகிற காரணத்தால் அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். மற்ற இடங்களில் திருட்டு இல்லையா ? கொலை இல்லையா ? கொள்ளை இல்லையா ? இருக்கிறது. இருந்தாலும், களவு, கொள்ளை முதலியன எற்படுகின்ற காரணத்தைச் சொன்னேன். ஒரு பகுதியைப்பற்றி சொல்லும்போது, மற்ற இடங்களிலேயும் களவு, கொள்ளை இருக்குமானால், அதற்குக் காரணம் இதுதான் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். இது அவர்களுக்கு இயற்கையாக எற்பட்ட குணம் என்று சொன்னால் அது அவருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்குமேயொழிய நான் மாறுபட்ட கருத்து உடையவனாக இருக்கிறேன். இம்மாதிரி குற்றங்கள் எற்படுவதற்கு சமூகத்தில் எற்பட்ட சூழ்நிலைதான் காரணம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை நிரூபிப்பதற்குத்தான் சில விஷயங்களைச் சொல்ல முன்வந்தேன்.

என்ன காரணத்தினால் இது சரி என்று தோன்றுகிறது என்றால், சென்ற 50, 60 வருஷ காலமாக இந்தப் பகுதியிலே குற்றங்கள் எந்தக் காலத்தில் அதிகரிக்கின்றன, எந்தக் காலத்தில் குறைகின்றன என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், எவ்வெப்போது நல்ல வெள்ளாமை இருந்து, காலம் சுபிட்சமாக இருந்திருக்கிறதோ அப்போதெல்லாம் குற்றங்கள் குறைந்திருக்கின்றன. எப்போதெல்லாம் பஞ்சம் எற்பட்டு, சற்று அதிக மாக இருக்கிறதோ, அப்போதெல்லாம் இந்தக் குற்றங்கள் அதிகமாகி யிருக்கின்றன. இது எதைக் காண்பிக்கிறது ? இந்தக் குற்றங்கள் செய்யப் படுவதெல்லாம், பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணத்தினாலேதான் என்பதைக் காட்டுகிறது. அங்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதாரக் கஷ்டத்தின் காரணத்தால்தான், சமூக சூழ்நிலையின் காரணத்தால்தான் இந்தக் குற்றங்கள் எற்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி அதிகமான மாறுபட்ட கருத்து இருக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து,—ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் வேறுபட்ட கருத்து கொண்டாலும் கூட.

அந்த முறையிலே வாழ்க்கை நடத்தும்போது, சமூக அமைப்பும் அதற்குத் தகுந்த மாதிரி இயங்கி வருகின்ற மாதிரி அமைத்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். பெரிய ஜமீன்தார். அவருக்குக் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு தனிப்பட்ட கிராமத் தலைவன். அதற்குக் கீழ் வேலை செய்யக் கூடியவர்—அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அதற்கு அடுத்த படியாக, சமுதாயத்தின் கீழ்ப்படியில் இருந்துகொண்டு, எல்லோருக்கும் கீழ்ப்படிபவர்களாக இருக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அந்த முறையிலே அவர்களுடைய வாழ்க்கை தொடர்ந்து நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

ஆகையால்தான், இன்றைக்கு அந்தப் பகுதியிலே நாம் சாதாரண மாகப் பேசுவோமானால் கீழ் ஜாதி, மேல் ஜாதி என்று அங்கே வளர்க் கப்படுவதைப் போல வேறு எங்கும் இருப்பதாக நான் கேட்டதில்லை. இது வேறு பக்கம் இல்லையா ? என்று கேட்கலாம். வேறு இடங்களிலும் இருக்கின்றன. இதற்கு ஒரு சின்ன உதாரணம் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், சாதாரணமாக வாழ்க்கையிலே எல்லோரும் பார்த்திருக்கும் உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். நெய் உருக்குவதை நீங்கள் பார்த்திருப் பீர்கள்—நான் குறிப்பிடுவது கலப்பு நெய் அல்ல—நல்ல நெய். கரூர் நெய் அல்லது காங்கேயம் நெய் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதை உருக்கும்போது, பாதி சமயத்தில் பாதி உருகியிருக்கும். அப்பொழுது சிறு சிறு குருணை காணப்படும். ஒன்றிரண்டு மட்டும் திட்டாக கெட்டியாக இருக்கும். அந்த நிலைமையில் தான் நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம். உருக ஆரம்பித்திருக்கிறது. மாறுதல் எற்பட ஆரம்பித் திருக்கிறது. ஆனால், இந்த மாறுதல்களுக்கு மத்தியிலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இந்தச் சிறு சிறு குருணை இருக்கிறது. சில கட்டியாக

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

இருக்கின்றன. அந்த ஒரு கட்டிதான் இராமநாதபுரம் கட்டி என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்டது அல்ல. அதனுடைய சிறு சிறு குறுணை எல்லா பக்கமும் வியாபித்திருக்கின்றது. ஆனால், அது சிறு அளவிலே இருக்கிறது. அது அவ்வளவாக நம்மைப் பாதிக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நெருப்பை எடுத்து நெய்யிலே கொட்டி யாரும் உருக்கவில்லையே ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உதாரணம் எந்த அளவுக்கு போகவேண்டும் என்று இலக்கியம் படித்த அண்ணு அவர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு).

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சமுதாய அமைப்பில், மற்ற இடங்களில் பல் வேறு மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அந்த இடத்தைப் பொறுத்த வரை இன்னும் கெட்டியாக இருக்கிறது. அங்கே உருக ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதனுடைய எதிரொலி அங்கு ஏற்படாமல் இல்லை. இருந்தாலும் இன்னும் கட்டியாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை உங்கள் மத்தியில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பேர்ப்பட்ட பகுதிகளை பிரிட்டிஷார் அன்றைக்குத் தனியாகக் கவனித்து வந்தார்கள். மற்ற பகுதியில் இல்லையா என்பதைப் பற்றிக் கேட்கலாம். ஆனால், எல்லாப் பகுதியிலும் அம்மாதிரியான சமூக அமைப்பு காணப்படவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடி எந்தப் பகுதியிலே மிகவும் நெருக்கடியாக இருந்ததோ அந்தப் பகுதியில் இந்தப் பிரச்னையைத் தவிர்க்க என்ன முறையைக் கையாண்டார்கள் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பகுதியை பிரிட்டிஷார் தனிப்பட்ட முறையில் வைத்து நடத்தி வந்தார்கள். அதனுடைய பிரதி பலனைத்தான் நாம் இன்றைக்கு அனுபவிக்கிறோம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அவர்கள் எந்த முறையைக் கையாண்டார்கள் ? இந்த வகுப்பினரை யெல்லாம் குற்ற பரம்பரையிலே சேர்த்து, போலீஸ் கண்காணிப்பில் வைத்து இருந்தார்கள். போலிஸ் பாதுகாப்பு அடிப்படையில் தான் இதைத் தவிர்க்க முடியும் என்று நினைத்து போலீஸ் ஆட்சியை அங்கு நிறுவினார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

(ஸ்ரீமதி சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் இத்தருணத்தில் தலைமை வகித்தார்.)

போலீஸ் ஆட்சியை நிறுவி அதன் மூலமாக பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி அப்பொழுது இருந்த பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள், பிரிட்டிஷ் நிபுணர்கள் எல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கும் குறிப்புக்களைப் படித்துப்பார்த்தேன். பலர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள் அதன் மூலமாக இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கவே முடியாதென்று. பொருளாதார அடிப்படையில்தான் இதைத் தீர்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய குற்றங்கள் அந்த முறையில் தான் தவிர்க்கப்படவேண்டும். இது என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்து அல்ல. சமுதாய சூழ்நிலையின் அடிப்படையில் எற்பட்ட குற்றங்களை அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அதற்காகத்தான் நல்ல வருஷங்களிலே குற்றம் குறைவு, மற்ற வருஷங்களிலே குற்றம் அதிகம் என்று எடுத்துக் காட்டி, பொருளாதார அடிப்படையில்தான் இதைத் தவிர்க்கவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று பலர் இந்த அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்திலே இந்த ஒரு பகுதியில் பொருளாதார முன்னேற்றத்தைக் கொடுத்தால் மற்ற இடங்களுக்கும் கொடுத்தாகவேண்டும். ஆகவே, பொருளாதார முன்னேற்ற முயற்சிகளைச் செய்வதில் பிரிட்டிஷாருக்கு அக்கரை இல்லாமல் போய்விட்டது, வசதி இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒரு பக்கத்தில் செய்வதற்கு ஆரம்பித்தால் மற்ற இடங்களிலும் இதைச் செய்தாக வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அவர்கள் ஆட்சிமுழுவதும் போலீஸ் அதிகாரத்தைக் கொண்டே, போலீஸ் அதிகாரத்தை உட்படுத்தியே இந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்காக முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

இதன் காரணத்தால் என்ன ஆயிற்று ? இவர்கள் எப்படியும் வாழ்க்கை நடத்தியாகவேண்டும். அதற்காக அவர்கள் பரம்பரையாகச் செய்து வந்த குற்றங்களைத் தவிர்க்கமுடியாத நிலைமையிலே செய்யவேண்டிய நிலைமை வருகிறது. எதற்கும் போலீஸ் கண்காணிப்பு, எந்த நிர்வாகத்திற்கும் போலீஸ் கண்காணிப்பு என்று வரும்போது, அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கும் போலீசாருக்கும் பெரிய முறண்பாடு ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக, அங்கிருக்கும் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்ட காரணத்தால் இந்த நிர்வாகத்தையும், போலீஸ் அதிகாரிகளையும் அவர்கள் தங்களுடைய ஜன்ம விரோதிகளாகக் கருதக் கூடிய நிலைமையும் சூழ்நிலையும் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் தான், இன்றைக்கும் அவர்கள் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்தால் அவர்களை ஜன்ம விரோதிகளாக மக்கள் கருதுவார்களேயானால், அது இன்றைக்கு ஏற்பட்டது அல்ல. சரித்திர நிகழ்ச்சி. இவ்வளவு கண்காணிப்பின் காரணமாக, இவ்வளவு நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள், அவர்களின் வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல், எதோ சாப்பிட மட்டும் அல்ல, மண வாழ்க்கை கூட நடத்த முடியாது. பத்து, இருபது மைல் தூரத்திலுள்ள போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலே போய் படுத்திருக்கவேண்டுமென்று அந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்ட காரணத்தால் உண்டான வெறுப்பு உணர்ச்சி, பகைமை உணர்ச்சி காரணமாக போலீசையும், போலீசுக்கு ஜவாப்தாரியாக இருக்கக்கூடிய சர்க்காரையும் வெறுக்கக்கூடிய பகைமை உணர்ச்சி வளர்ந்தது என்றால் அதைப்பற்றி நாம் ஆச்சரியப்பட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். ஆகையால் தான் அவர்களுடைய வீரத்தையும் ஓரளவுக்கு விட்டுக்கொடுத்து இந்த பலாத்காரம் அவர்களுடைய உணர்ச்சியை விட பெரிய பலமாக இருந்ததின் காரணத்தினால் அவர்களுக்கு அடி பணிந்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டியிருந்தது. அப்படி ஏற்பட்ட உணர்ச்சி—பெரிய வர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆண்கள், பெண்கள் எல்லோருக்குமே—அவர்கள் மனதில் மேலும் வளரக்கூடிய நிலைமையிலே, சூழ்நிலையிலே பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடந்து வந்தது.

Sri T. L. SASIVARNA THEVAR : இந்த நான்கு தாலூக்காக்களிலும் எல்லா குடும்பத்தினரும் "வி.டி..ஆக்டுக்கு" உட்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று சொல்லுவது தவருன காரியம். இந்தப் பிராந்தியத்திலும் முதுகுளத்தூரில் 369 குடும்பத்தினர்கள் "வி.டி. ஆக்டுக்கு" உட்படுத்தப்பட்டார்கள். பிறகு நாங்கள் ஒரு "கான்பரனஸ்" நடத்தி தூதுகோஷ்டி சென்று அதை 69 குடும்பத்தினர்களாகக் குறைத்தோம். 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் கூட "வி.டி. ஆக்டிலிருந்து" நீக்கப்பட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது நான்கு தாலூக்காகளிலுள்ள குடும்பங்களும் "வி. டி. ஆக்டுக்கு" உட்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று சபை முன்பு ஒரு அபாண்டமான புளுகை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அபாண்டமான புளுகு என்று ஸ்ரீ சசிவர்ணத் தேவர் சொல்கிறார். அதை நான் பொருட்படுத்த வில்லை. உணர்ச்சியின் காரணமாக அவர் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். நான் நடந்ததைச் சொல்லுகிறேன். நான் அங்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஒரு குடும்பத்தை "வி. டி. ஆக்டிலிருந்து" சேர்க்கவும் தவிர்க்கவும் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. நான் அங்கு பரவலாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை விவரித்தேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. நான் எல்லோரையும் குற்றம் செய்தவர்கள் என்று சொல்ல வரவில்லை. அங்கு சமூக அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது, நிலைமை எப்படி வளர்ந்து வருகிறது என்பதை யோசிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே உங்கள் முன்னிலையிலே பேசுகிறேன். யாரும் ஆத்திரப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது பற்றி எல்லோரும் தலை குனியவேண்டியது தான். யாரும் பெருமைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. உணர்ச்சியை ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு எல்லோரும் சேர்ந்து அமைதியான முறையிலே இங்கு இருக்கக்

கூடிய சூழ்நிலையை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். என்ற அடிப்படையிலே இந்தப் பிரச்னையை நான் உங்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறேன். ஆகையினால் சகிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் ஆந்திரப் படவேண்டிய தேவையில்லை. என் குறிப்புகள் தவறாக இருக்கலாம். என் கருத்துகள் கூட தவறாக இருக்கலாம். நான் எப்பொழுதும் தவறுகளை திருத்திக் கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். நான் முன்பே சொல்லிக்கொண்டு ஆரம்பித்தேன் நான் சொல்வது பூராவும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய தில்லை என்று. என்ன வியாதி என்பதை நாம் அலசிப்பார்க்கவேண்டுமென்பதை நான் உங்கள் முன்னிலையிலே சமர்ப்பிக்கிறேன். தயவுசெய்து யாரும் உணர்ச்சி வசப்படவேண்டாம். சகிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் அந்த பகுதியிலிருந்து வரக்கூடியவர். ஆகையினால் எதோ அங்கு இருக்கும் மக்கள் குற்றவாளிகள் என்று நான் சொல்லுவதாக நினைத்துக்கொண்டு அவர் ஆத்திரப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை. அவர்கள் எல்லோரும் குற்றம் செய்தார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு அந்த மனப்பான்மை எல்லாக் குடும்பங்களிலும் இல்லாவிட்டாலும் சில குடும்பங்கள் இம்மாதிரி போலீஸ் கண்காணிப்பில் இருக்கும்பொழுது அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அங்கு இருக்கும் மக்களுக்கு போலீஸ் பற்றி அபிப்பிராயம் எப்படி இருக்கும்? இதை நாம் யோசித்துப் பார்த்தோமானால் அங்கு போலீஸுக்கு எதிர்ப்பு மனப்பான்மை இருப்பது பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அந்தக்காலத்தில் அப்படி இருந்தது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை பின்னாலே விவரிக்கிறேன்.

இந்தச் சமயத்தில் தான் சுதந்திர இயக்கம் வந்தது, மகாத்மா அடிகள் சுதந்திர இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்ட பிற்பாடு தேசம் முழுவதும் சுதந்திர இயக்கம் பரவியது. சுதந்திர இயக்கத்தில் லட்சக்கணக்கான மக்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். எல்லோரும் ஒரே அடிப்படை லட்சியத்திலே பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நேற்று அண்ணு அவர்கள் சொல்லியது போல, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை அவரவர் கோணத்திலிருந்து பார்த்து அதற்குத் தகுந்தவாறு சர்க்காரை எதிர்கிறார்கள். காந்திஜி அவர்கள் சுதந்திர இயக்கம் அரசியல் இயக்கமல்ல. தேசிய இயக்கம் என்று திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள். ஆகையினாலே அன்னிய ஆட்சியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று தேசிய இயக்கத்திலே சேரும்போது அவரவர் கோணத்திலிருந்து அவரவர் மனப்பான்மையிலிருந்து பார்த்து சேர்ந்தார்கள். முதலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டோமானால், வெள்ளைக்காரர்களை வெளியே அனுப்பினால் தான் தாங்கள் பெரு முதலாளிகளாக ஆகலாம் என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் சேர்ந்தார்கள். படித்தவர்கள் வெள்ளையர் இருக்கும் வரையில் தங்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைக்காது என்ற ரீதியிலே சில பேர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். இன்னும் சிலர் லட்சிய அடிப்படையிலே அன்னிய ஆட்சியை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சேர்ந்தார்கள். தேசபக்தர்கள் நம்முடைய சுதந்திரம் பிறப்பு உரிமை, சுதந்திரம் பெறுவது மட்டுமல்ல, ஒரு லட்சிய சமுதாயத்தை அமைக்க பாடுபட வேண்டுமென்ற அடிப்படையின் காரணமாகச் சேர்ந்தார்கள். அதனால் தான் மகாத்மாஜி அவர்கள் இது அரசியல் இயக்கமல்ல, மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்களும் கூட எல்லோரும் சேர்ந்து சீராக நடத்தக்கூடிய தேசிய இயக்கம் என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பகுதி மக்களின் உணர்ச்சிக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இருந்த எதிர்ப்பின் காரணமாக ராமநாதபுரம் பகுதியிலே அன்னிய ஆதிக்கத்தை ஒழிக்க பெரிய பலம் கிடைத்து, அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதற்கு பேராதரவு கொடுத்தார்கள் என்பது பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அவர்கள் அளித்த உதவிக்கு என்றும் நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். குற்ற பரம்பரையினர் மூன்னூல் போலீஸை எதிர்த்தவர்கள், நிர்வாகத்தை எதிர்த்தவர்கள் என்ற அடிப்படையிலே, சுதந்திர இயக்கத்திலே அன்னிய ஆதிக்கத்தை எதிர்க்கும்பொழுது போலீஸ் நிர்வாகத்தை எதிர்க்கும் பொழுது தேசபக்தர் என்ற பெயர் ஏற்படக்கூடிய சூழ் நிலை ஏற்படும்பொழுது, அன்னிய ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதில், போலீஸ் நிர்வாகத்தை எதிர்ப்பதில் மற்றவர்களை விட இந்தப் பகுதி மக்கள் ஆர்வ உணர்ச்சியுடன் அதிக

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

பலத்தோடு சுதந்திர இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள் என்றால் அது பற்றி நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அதற்காக நாம் அவர்களையும் பாராட்டு கிறோம். அன்னியர் வெளியேறவேண்டுமென்று எல்லோரும் சேர்ந்து உழைத்ததில் எந்த உணர்ச்சியோடுகூட உழைத்தாலும் நாம் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அந்த முறையிலே பெரிய அளவிலே அங்கு இருக்கும் தலைவர்கள் சுதந்திர இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுத் தார்கள். இந்த மரபைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அப்பொழுது இருப்பது போலவே எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டு போகலாம் என்று அன்றை க்கு நினைத்துக்கலாம். பெருவாரியாக நாம் பார்க்கும்பொழுது அன்னிய ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கு, போலீஸ் நிர்வாகத்தை எதிர்ப் தற்கு சுதந்திர இயக்கத்தில் சேர்ந்து பெருவாரியான மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். இது இயற்கை விதிக்கு ஒத்தது தான், மனித சுபாவத் திற்கு ஒத்தது தான் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பொதுமக்களின் மன நிலையைப்பற்றியும், சூழ்நிலையைப்பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் விவரித்தார்கள். ஜாதி வித்தியாசமில்லாமல் மக்கள் எல்லோரையும் பொதுவாக குறிப்பிடுகிறார்கள்ா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : எல்லோரையும் தான் குறிப்பிடுகிறேன். அங்கே கீழ் ஜாதி மேல் ஜாதி என்ற வித்தியாச மிருந்தாலும் கூட அவர்களிடம் ஒன்றுபட்ட ஒரு ஐக்கியம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அடிப்படையில் என்றால் கனம் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் கூறியது போல் தகப்பன் பிள்ளை என்ற அடிப்படையில், தாய் பிள்ளை என்ற அடிப்படையில் இல்லை. தகப்பன் போட்ட கோட்டிற்கு பிள்ளை தாண்டக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலே அங்கு வாஸ்தவமாக ஒற்றுமை இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தான் கீழ் தட்டில் இருப்பவர்கள் மேல் தட்டில் இருப்பவர்கள் கூறுவதை மீறக் கூடாது என்ற ஒரு ஒற்றுமை இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளு கிறேன். அந்த ஒற்றுமையைத் தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். சம சுதந்திர அடிப்படையில் உட்கார்ந்து ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று இன்னும் பலர் விரும்ப வில்லை. அங்கு மட்டுமல்ல, இன்னும் மற்ற பகுதிகளில் சில இடங்களில் இம்மாதிரி உணர்ச்சி இருப்பதாக சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமூக அமைப்பில் ஒரு பக்கத்தில் இந்த உணர்ச்சி இருந்தால் மறு பக்கத்தில் அதே உணர்ச்சி போய்த்தான் சேரும். ஆகவே தனிப்பட்ட ஜாதியைப் பற்றி நான் கூறவில்லை. பொதுவாக அந்த சூழ்நிலையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு சுதந்திர இயக்கத்திலே பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில்தான் ஸ்ரீ தேவர் அவர்கள் "தேவர்" என்று சொல்லும்போது ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு அன்னிய ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கும் சுதந்தரத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் சேவை செய்தார்கள். இதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர் காங்கிரஸுக்குப் பலம் கொடுத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது, எல்லோரும்தான் பலம் கொடுத் தார்கள். அவர் ஓரளவு அதிக பலத்தைக் கொடுத்திருக்கலாம். அதைப் பற்றி இன்று விவாதிக்க நான் தயாராயில்லை. இன்று ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலைக்குக் காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி ஓரளவு விவரித்துச் சொல்ல ஆசைப்பட்டேன். அதை இச்சபை முன்னும் வைத்து இருக்கி றேன். அதற்குப் பிற்பாடு காங்கிரஸ் அதிகாரம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு நிலைமை வருகிறது. 1938–39-ல் இங்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்படுகிறது. அப்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலில் நின்று ஜெயித்தவர்கள் பலர் சட்டசபைக்கு வருகிறார்கள். போலீஸ் நிர்வாகத் தையும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்படு கிறது. இதன் காரணமாக, காங்கிரஸ் சர்க்காரின் கீழ் போலீஸ் நிர்

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

வாகம் இருந்தும் கூட, சில இடங்களில் முரண்பாடுபோல் தேரன்றும் ஓர் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் மீதும் காங்கிரஸ் எம். எல். ஏக்கள் மீதும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய தொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிற நிலைமையைக் காண்கிறோம். அதி காரம் பூராவும் காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு வந்து விட வில்லை என்றும் இன்னும் வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியும், வெள்ளைக்கார கலெக்டர்களும் இருக் கிறார்கள் என்றும் மக்கள் நினைக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை நிலவுகிறது. பெரும்பாலான மக்கள் இதைப்புரிந்து கொள்ளக் கூடிய நிலையில் இல்லை.

இதன் மத்தியிலே யுத்தம் வந்து, காங்கிரஸ் சர்க்கார் மறைந்து விட்டது. 1946-ல் தேர்தல் நடந்து மீண்டும் காங்கிரஸ் பதவியேற்றது. ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரும் காங்கிரஸ் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டசபைக்கு வந்தார். ஸ்ரீ தேவர் முன்பு குற்றம் செய்தவர் ஆயிற்றே, மறுபடியும் அவரை என் நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள் என்று கேட்கப்படுகிறது. 1941–42-ல் தேசம் பூராவும் ' Do or Die ' என்கிற இயக்கம் பெருமளவில் நடந்து ஏராளமான காங்கிரஸ்காரர்கள் அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு தியாகம் புரிந்தனர், ஸ்ரீ தேவரும் அதில் பெரும் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார். ஆதலால் அவர் முன்பு சிறிய தவறு கள் செய்திருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் காங்கிரஸ் சார்பில் நிறுத்தப்பட்டு போட்டியின்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அப்போது காங் கிரஸ் பதவியேற்று போலீஸ் நிர்வாகமும் அதன் கையில் வந்தது மூதுகளத்தூர் பகுதியிலும் போலீஸ் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு வந்தது. குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் நீக்கப்பட்டாலும், அப்பகுதி மக்கள் போலீஸ் நிர்வாகம் தொடர்ந்து நீடிப்பதை பார்க்கிறார்கள். மக்க ளிடையே ஒருவிதமான அதிருப்தி ஏற்படுகிறது சுதந்திரம் வந்த பிறகு போலீஸே இருக்காது என்ற கனவு கண்டு வந்து அது பலிக்காததால் மனக்கசப்பு அடைகிறார்கள். இதை ஸ்ரீ தேவரும் பார்க்கிறார். தன்னு டைய மக்கள், தன்னைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள் காங்கிரவிடம் மனக் கசப்பு கொண்டதைப் பார்க்கிறார். தேர்தல் நடந்து முடிந்த உடனேயே எப்படிக் காங்கிரஸை விட்டு விலகுவது என்று யோசனை செய்கிறார். இந்நிலையில் சட்டசபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும், அங்கு போய் உடனே எப்படி காங்கிரஸை எதிர்ப்பது என்று நினைத்து சட்டசபைக் கூட்டங் களுக்கே போகாமல் இருந்து விட்டார். அவர் இவ்விதம் ஒதுங்கி நின்றதால் அவருடைய ஸ்தானம் காலியாயிற்று. அதற்கு வேறு ஒரு காங்கிரஸ் அபேட்சகர் நிறுத்தப்பட்டார். ஸ்ரீ தேவரும் உடனடியாக எப்படி காங்கிரஸை எதிர்ப்பது என்று விலகி நின்றுவிட்டார். போட்டியில்லா மலேயே அந்த அபேட்சகர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். இதிலிருந்து காங் கிரஸை எதிர்க்கக்கூடிய ஒரு மனப்பான்மை அங்குள்ள மக்களிடையே வளர்ந்து அதன் காரணமாக ஓர் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அங்கு தொடர்ந்து போலீஸ் நிர்வாகம் காங்கிரஸ் பொறுப்பில் இருந்ததா லும், அதனால் அப்பகுதி மக்களிடையே மனக்கசப்பு ஏற்பட்டதாலும், ஸ்ரீ தேவர் அங்கு தமது தலைமையை தொடர்ந்து நிலைநாட்டுவதற்காக, காங்கிரசை எதிர்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதைக் குறித்து ஆச்சர்யப்படுவதற் கில்லை. " காங்கிரஸ் வந்த பிறகு என்ன செய்திருக்கிறது. குற்ற பரம்பரைச் சட்டம் தான் நீங்கி இருக்கிறதே தவிர மற்றப்படி பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட வில்லை. மக்களுடைய பொருளாதார நிலைமை அப்படியே தான் இருந்து வருகிறது. வாழ்க்கையில் சிக்கல்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. போலீஸ் நிர்வாகம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. கட்டுப்பாடுகள் சற்று தளர்த்தப்பட்ட போதிலும் அமைதியான நிலை ஏற்படவில்லை " என்று அங்குள்ளவர்கள் கருத லாயினர். இவ்விதமானதொரு சூழ்நிலை அங்கு ஏற்பட்டதென்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1949-ல் அவர் ஒருவருக்கும் தெரியாமல் காங்கிரசில் இருந்து விலகி **Forward Block** என்ற கட்சியில் சேர்ந்து அப்பிரதேசத்தில் காங்கிரஸுக்கு எதிராக வேலை செய்ய ஆரம்பித்தார். அங்குள்ள மக்களுக்கு மத்தியில் தன்னைப் பின்

பற்றக்கூடியவர்களின் மத்தியில் தன் தலைமையை நிலைநாட்டிக்கொள்வ தற்காக காங்கிரஸை எதிர்த்து அங்கு பல்வேறு பிரசாரங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தார். அங்குள்ள சூழ்நிலையை தன் புத்திசாலித்தனத்தால் தனக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக்கொண்டதால் இன்றைக்கும் அங்குள்ள மக்கள் அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப் படையிலேயே அவர் நின்றுவிடவில்லை.

Sri M. D. RAMASAMY : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொண்ட அப்பகுதி மக்கள் சுதந் திரத்திற்குப் பிறகு போலீஸே இருக்காது என்று எண்ணக்கூடிய அப்பாவி கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் நினைக்கிறாரா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : நாங்கள் எல்லோரும் சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் போலீஸார் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும், தேனும் பாலும் நாட்டில் ஓடும் என்று பலவிதமான கனவு களைக் கண்டுகொண்டுதான் இருந்தோம். அவ்விதமாகப் பேசியும் இருக் கிறோம். அவரவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கனவு கண்டுகொண்டிருந்தார் கள். முதலாளிகள் ஒரு விதமாகவும், பாட்டாளிகள் ஒரு விதமாகவும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அவரவர்கள் நினைத்தபடி காரியங்கள் நிறை வேறுதபோது அவர்களுக்கு எமாற்றம் ஏற்படுகிறது. முன்பு சுதந்திர இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் இவ்விதக் கனவுகளைக் கண்டுகொண்டுதான் இருந்தார்கள். கனம் ஸ்ரீ எம். டி. ராமசுவாமி அவர்கள் எவ்வாறு அதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அதில் பங்கெடுத்து நாங்கள் அவ்வாறு பேசி இருக்கிறோம். அந்தக் கனவுகள் நனவு ஆவதற்கும், மக்களுடைய பெரும் கஷ்டங்கள் நீங்குதவற்கும், பெருமளவு உழைப்பு அவசியமாயிற்று. 1952-ம் வருஷம் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீ தேவர் பார்லிமெண்ட் தொகுதிக்கும் அசெம்பிளி தொகுதிக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பார்லிமெண்ட் ஸ்தானத்தை ராஜிநாமாச் செய்து அசெம்பிளி ஸ்தானத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ தேவருடைய பேச்சுக்களைப் பற்றி இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை பிரேரேபித்த ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூட புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று சொன்னார். ஒரு கோணத்திலிருந்து அவைகளைப் பார்த்தால் எல்லாம் புரியும் என்று நான் அவருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ தேவர் தன்னை ஒரு ஹிட்லராகப் பாவித்துக் கொள்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்போது அவருடைய பேச்சுக்களை எல்லாம் அலசிப் பாருங்கள். எல்லாம் ஹிட்லருடைய பேச் சுகளின் அடிப்படையில்தான் இருக்கும். உலக யுத்தத்தைப் பற்றி இவர் எப்படிப் பேசியிருக்கிறார் என்று சிலர் கேட்கலாம். ஹிட்லரும் இதே மாதிரித் தான் உலக யுத்தத்தைப் பற்றியும், படைகளைத் திரட்டுவதைப் பற்றியும் பேசினார். அவ்விதமே காஷ்மீருக்கும் கொரியாவுக்கும் படை திரட்டிப் போவதைப் பற்றியும் பேசியிருக்கிறார். ஹிட்லருடைய பிரசங்கத்தையும் ஸ்ரீ தேவருடைய பிரசங்கத்தையும் வரிசையாக எடுத்துப் பாருங்கள். அப்போது ஸ்ரீ தேவர் ஹிட்லருடைய பிரசங்கத்தை அப்படியே பாடம் படித்து இருப்பது நன்றாகத் தெரியும்.

இந்த அடிப்படையில் தான் ஹிட்லரின் பேச்சுகளும் இருக்கும். "தேவ ருடைய பிரசங்கங்களை எல்லாம் எடுத்துப் பாருங்கள். எல்லாம் சமாதான தைப் பற்றியே பேசப்பட்டிருக்கும்" என்று சொன்னார்கள். ஹிட்லரின் பேச்சுக்களையும் எடுத்துப் பருங்கள். நூற்றுக்கு நூறு சமாதானத்தைப் பற்றியே தான் பேசிக் கொண்டிருப்பார். எப்படி ? "நான் பொறுமையை இழந்துவிடுவேன். பொறுமையை இழந்துவிட்டால் என்ன ஆகும் என்று சொல்ல முடியாது? இப்போது இப்படி இருக்கிறேனே என்றால் சமா தானத்துக்கும், சத்தியத்துக்கும் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறேன். நியாயத்திற்கு கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன். அநியாயமாக யாரும் நடந்துகொண்டு என்னைப் பொறுமையை இழக்கச் செய்துவிடக்கூடாது. என்னை வலுச்சண்டைக்கு இழுக்காதீர்கள் ? இழுத்தால் என்ன ஆகும் எனச் சொல்ல முடியாது" இப்படியே தான் அவர் பேச்சும் இருக்கும். இவரும் இப்படியேதான்

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

பேசி வந்திருக்கிறார். இவருடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஹிட்லருடைய நடவடிக்கைகள் போன்றது தான் என்பதை ஒவ்வொன்றுக நிரூபித்துக் காண்பிக்க முடியும். போலீஸ் மந்திரி சரியாக "குட்டி பாவிஸ்ட் மனப் பான்மை" என்று சொன்னார். மதப் போர்வையும் அதற்கு மேலே. வெளியிடங்களில் தன்னை மதிக்க வேண்டுமே என்பதற்காக "அருள் நெறிக் கழகம்", "சண்மார்க்க சங்கம்" இதெல்லாம். மற்றவர்கள் தன்னை நல்ல மனிதன் என்று மதிக்கவேண்டும் என்கிற வேஷம். ஆனால், அவர் பேச்சு, அவர் கொள்கை எல்லாம் ஹிட்லருடையது போன்றதுதான். இந்தக் கருத்து என்னுடையது. இதை நீங்கள் அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளவில்லை. கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். அப்புறம் நான் சொல்வதில் சிறிதும் சந்தேகமே இடையாது என்பதை ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

இந்தப் அடிப்படையில் அவர் கனவுகள் பல கண்டிருக்கலாம். ஆசிய சேனை, சுபாஷ் பாபு வருவார்கள், செங்கோட்டைலிருந்து நேருவை அகற்றுவது, செயிண்ட் கோட்டையில் இருந்து காமராஜரை அகற்றுவது இப்படித் தன்னை மறந்து தன்னை ஓர் குட்டி ஹிட்லராகவே பாவித்துக் கொண்டு நடந்து வந்தார்கள் என்பது மிகை அல்ல. இதுதான் அவருடைய முக்கியமான தத்துவம். வெறுப்பு உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் அவர் தன் தலைமைப் பதவியைக் பிடித்துக் கொண்டு, அதை நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்திருக்கிறார். வெறுப்பு உணர்ச்சியை சாதி அடிப்படையில் வளர்க்க முயன்று இருக்கிறார்கள் என்பதை அவருடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் அலசிப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அவர் காமராஜருக்கு எதிரி. காமராஜருக்கு அதனால் அவரைப் பிடிக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ராஜாஜி முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் தேவர் அவரை ஆதரித்தாரா? முழுக்க முழுக்க எதிர்த் திருக்கிறார்கள். இப்போது ராஜாஜி வீட்டுக்குப் போய் வரலாம். அப்போது ராஜாஜி எதிர்த்தார் என்பதை பேப்பர் மூலமாகவே பலர் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் ராஜாஜியை எதிர்க்க வில்லையா என்றால் அந்தச் சமயத்தை அவர் தனக்குச் சாதகமாகத்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இல்லை. காமராஜருக்குத் தலைமை வாங்கிக் கொடுத்ததே தேவர் தான் என்றால் இப்படி சின்னதுரை சொன்னால் அப்படியே இருக் கட்டும். காமராஜருக்கு அவர் வாங்கிக் கொடுத்த தலைமையாகவே இருக் கட்டும். ஆனால் சிலர் என்னவோ மேலே முன்னேறிப் போய்க்கொண்டே இருக்கிறார்கள். சிலர் பின்னே போகிறார்கள். அதற்காக பின்னே போகிறவர்கள் முன்னே போகிறவர்களைப் பார்த்து, ஐயோ இவன் முன் னேறிவிட்டானே எனப் பொருமைப்பட முடியுமா? (சிரிப்பு).

1938-ம் வருஷத்தில் மந்திரி சபை அமைத்தவுடன் ஜஸ்டிஸ் கட்சி நண்பருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவர் சொன்னார். "நானும் ராமநாதனும் ஒன்றாகத்தான் இருந்தோம். ராமநாதன் மந்திரியாகிவிட் டானே. நான் இப்படியே ஜேலே போகிறேனே" என்றார். எப்போதுமே நான் கொஞ்சம் வாய்த்துடுக்காகப் பேசிவிட்டு மற்றவர்கள் விரோதத்தை வாங்கிக் கொள்பவன். அதனாலே அப்போதும் உடனே சொல்லிவிட்டேன். "சில தகர டப்பாக்கள் மேலே மேலே போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. சில தகர டப்பாக்கள் கீழே விழுந்துக் கொண்டே இருக்கிறது. அதற்காக கீழே விழுகிற தகர டப்பா மேலே போகிற தகர டப்பாவைக் கண்டு பொறுமைப் பட முடியுமா?" என்பதாக.

காமராஜ நாடார் உயர்ந்து கொண்டு போவதைப்பற்றி முத்துராமலிங்க தேவர் உள்ளுக்குள்ளே பொறுமைப்படாமல் இருக்கமுடியாது. ஆனால் அந்தப் பொறுமை உணர்ச்சியை எந்த வகையில் வெளிப்படுத்துவது என்பது இல்லையா? பொறுமைப்படுவதோடு நின்றுவிட்டால் பரவா யில்லை. அதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, வெறுப்பு உணர்ச்சி சாதி அடிப்படையில் பரப்புவது என்றால் நாம் சும்மா இருக்க முடியாது. இது முத்துராமலிங்க தேவர், காமராஜர் நாடார் சம்பந்தப்பட்ட சொந்த விஷயம் இல்லை.

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி மக்கள் மறவர்கள். முக்குலத்தவர்கள். அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் பிறர் குறுக்கிடாத வாறு இருக்க முக்குலமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஹரிஜனங்கள். ஹரிஜனங்களைவிட மேலானவர்களாக, ஆஞல் மறவர்களை விட கீழானவர்களாக நாடார்கள் அங்கே கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். நாடார்கள் சமுகம் அப்புறம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னேறி யிருக்கிறது. இந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்டு பொறுக்காமல் தேவர்கள் பல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராமசாமி நாயுடு எடுத்துச் சொன்னதுபோல " அடே ஒரு நாடான் முதல் மந்திரியாக இருப்பதா ?" என இப்படிப்பட்ட கேவலமான சாதி உணர்ச்சியை இவர் வளர்த்திருக்கிறார். அவர் மக்களிடத்தில் எவ்வளவு இழிவான முறையில் எல்லாம் இந்த ராஜ்ய முதன் மந்திரியைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லவில்லே. சொல்ல வேண்டுமென்றலும் வாய் வரவில்லே. இந்த மாதிரியே தான் ஹரிஜனங்களிடத்திலும் வெறுப்பு உணர்ச்சியை வளர்த்திருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் தேவர் எப்படித் தன் தலேமை மையை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான்.

அமைச்சர் தான் சொன்னர் என்று நீனைக்கிறேன். புயல் வெள்ளம் வந்த காலத்தில் இவர் பர்மாவுக்குப் போய்விட்டார். போகட்டும். திரும்பி வந்தவுடன் " அந்தப் பையன்களுக்கு இப்படி இப்படி எல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டுவிட்டுப் போயிருந்தேனே. அவன்கள் வந்து ஒழுங்காகச் செய்தான்களா ?" என ஜனங்களிடத்தில் சொல்லுகிறார். அதாவது அவர் பர்மாவில் இருந்து டெல்லிக்குச் செல்ல, முத்துராமலிங்க தேவர் சொல்கிறார், இந்தக் காரியத்தைப் போய் உடனே கவனியுங்கள் என நேரு சென்னே காமராஜருக்கு உத்திரவு போட, இவர் அங்கே ஓடிப் போய் பல காரியங்களைச் செய்ததாகப் பேச்சு. இதுதான் அவர் தன் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்கிற முறை. இப்படி அவருடைய தலேமை வளர்ந்து வருகிற காலத்தில், தேர்தலில் ரகசியமாக வோட்டுமுறை வந்திருக்கிறது. யாருக்கும் தெரியாமல் அவரவர்கள் அவரவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்ட பெட்டியில் ரகசியமாக வோட்டுப்போட வசதி செய்திருக்கிறேம். மக்களும் சுதந்திர உணர்ச்சியைப் பெற்று வருகிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் தேர்தலில் தேவர் கையாண்ட முறை வோட்டுகளே வாங்க என்ன தெரியுமா ? தன்னேத் தவிர வேறு யாருக்காவது வோட்டுப் போடுவான் என்கிற சந்தேகம் ஒருவனிடம் இருந்தால் அவன் வோட்டுச் சாவடிக்குப் போகக்கூடாது. தனக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று அவர்கள் பிரசாரம் செய்யவில்லே. சந்தேகமானவர்கள் வோட்டுச் சாவடிக்குப் போகக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்தார். அதற்கும் மீறி காங்கிரஸ் பெட்டியில் வோட்டுகள் விழுந்திருக்கின்றன என்றால் அத்தனேபேரும் துணிந்து முத்துராமலிங்க தேவரை எதிர்த்தவர்கள், அவருக்கு எதிராகப் போடப்பட்ட வோட்டுகள் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். நூறு வோட்டுகள் சென்ற தேர்தலேவிட அதிகமாகக் காங்கிரஸ் பெட்டியில் விழுந்தது என்றால் அந்த நூறும் தேவருக்கு நேர் எதிரிடையானது என்பது அர்த்தம். 1952-ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலேவிட, ஜுலேயில் நடந்த உபதேர்தலில் காங்கிரஸ் பெட்டியில் எத்தனே வோட்டுகள் அதிகமாக விழுந்திருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும் ? 1952-லிருந்து 1957-ம் வருஷத்திற்குள் பதின்மூன்றுயிரம் வோட்டர்கள் அதிகமாகியிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது இவ்வளவு பேர் காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போடக்கூடிய நிலேமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் வெறுக்கிறார்கள். இந்த சூழ்நிலேயில்தான் இப்பொழுது நடந்த சம்பவங்கள் இருக்கின்றன. இதை பரிசிலீனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணே இருக்கும். ஸ்ரீ தேவர் அவர்களும் இதைத் தான் பின்பற்றி இருக்கிறார் என்பதை சமர்பித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே எதோ ஒரு பக்கத்திலே அவர்கள் ஜெயித்து இருந்தாலுங்கூட பெருவாரியான மக்கள் காங்கிரஸ் முன்பு நம்பிக்கை வைத்து இருக்கும்போது, அரசாங்கம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே வேலே செய்துக் கொண்டு வரும்போது இதில் எதோ ஒரு பகுதி மக்கள் இது மாதிரி காங்கிரஸுக்கு எதிராக வோட்டு போட்டு விட்டார்கள். இது மட்டுமா

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

பல இடங்களில் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ பழனிசாமி அவர்கள் தொகுதியிலே கூட காங்கிரஸ் ஜெயிக்கவில்லை. அதனால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்களா ?

ஆகவே இதனால் எதோ பெரிய கண்டிப்பு மனப்பான்மை ஏற்பட்டு விடாது. அதற்காக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்பது பற்றி ஒருபக்கம். இன்னொருபக்கம் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களீடப்பற்றி தாறுமாறாக பேசினார்கள். அதன் காரணமாக விரோத மனப்பான்மை வைத்து அவர்களீ பழிவாங்குவதற்கு திரும்பி இருக்கிறார்கள் என்பது இன்னொரு பக்கம். இதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதுமாதிரி பேசுகிறவர்கள் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் மட்டும் அல்ல. இன்னொரு பெரியார் ராமசாமி நாய்க்கர் அவர்கள் இது மாதிரியாக பேசுகிறார்கள். ஜாதி உணர்ச்சியை தூண்டக்கூடிய பேச்சுக்கள் பேசுகிறார்கள். இதில் அவர் கனம் காமராஜ் அவர்களீ ஆதரித்து பேசுவதாக கூறுகிறார்கள். அது பேச்சளவிலே என்று நினைக்கின்றேன். பெரியார் அவர்கள் காங்கிரசை ஆதரிக்கிறார் என்றால் அது காங்கிரசின் பேரிலோ அல்லது ஸ்ரீ காமராஜின் பேரிலோ ஏற்பட்ட அன்பின் காரணமாக அல்ல. முன்பு காங்கிரசையும், ஸ்ரீ காமராஜரை யெல்லாம் கண்ணபின்னு என்று பேசியிருக்கிறார். ஆனால் இப்பொழுது யார் பேரிலே இருக்கும் கோபம் ? எதிரிலே உட்கார்ந்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்கள் பேரிலே இருக்கலாம். " நம்மிட்ட வளர்ந்த பையன் வந்து ஒரு பெரிய கட்சியை ஆரம்பித்து அவர் ஒரு தலேவர் ஆவதா " என்று. " அவர்கள் கட்சியை ஏற்படுத்தி இந்த சட்டை சபையிலே அதிகமான அங்கத்தினர் வந்துவிட்டால் நம் தலேமை என்ன ஆவது ?" என்று பெரியார் ராமசாமி நாயக்கர் நினைத்து அதைத் தடுப்பதற்கு ஸ்ரீ காமராஜ்தான் சரி, அவரைப் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துப் பேசுகிறார்கள். அதுதான் இங்கே வம்பாக முடிகிறது. இதில் பலர் சொல்லுகிறார்கள்—ஸ்ரீ ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர் அவர்களுக்கும் காமராஜ் அவர்களுக்கும் நட்பு இருப்பதனால் அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லே என்ற குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். ஜாதித் துவேஷம் வளர்க்கப்படுகின்றது என்று கருதுகிறார்கள். இந்தப் பேச்சுக்கள் இப்போது வந்தது அல்ல. இதற்கு முன்பு நடந்துக் கொண்டிருந்த பேச்சுக்கள்தான். இந்தப் பேச்சுக்களீ யெல்லாம் பொருள்படுத்தி கோர்ட்டுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போவதனால் அதிக தீங்கு வளர்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். இதைக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புவதனால் அவர்களுக்கு அதிக மதிப்பு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதற்காக அவர்களுடைய பேச்சை உதாசினப்படுத்தி விட்டால், அது அப்படியே அடங்கிவிடும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையிலே விட்டுவிட வேண்டும். ஸ்ரீ ராமசாமி நாயக்கர் வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் கடுமையாக தாக்கி, சாதாரண முறையில் உள்ளவர்கள்கூட பேசாத வார்த்தைகளீ பேசிவருகிறார்கள். அவர்கள் மீதும் என் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லே என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையைக் கடைசியாக உணர்வார்கள். மக்கள் தீர்ப்பு சொல்லட்டும் என்று அந்தப் பேச்சுக்களுக்காக கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் விட்டுவிடுகிறோம். இதனால்தான் விளைவுகளீ இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்காத காரணத்தினால் என்ன எற்பட்டது என்பதைப் பார்ப்போம். அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள் என்றால் " மாக் நடிக் நோஸ் " என்ற ஒன்றை வைத்திருப்பதாகவும் அதனால் சமூத்திரம் பூராவும் பனிக்கட்டியாகிவிடும். கப்பல்கள் எல்லாம் அங்கங்கே ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும். நாம் இங்கிலாந்தைப் பிடித்துவிடுவோம், அமெரிக்காவைப் பிடித்து விடுவோம், சைனுவைப் பிடித்துவிடுவோம் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். இந்த " மாக்னடிக் நோஸ் " அவருடைய மடியிலேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களாம். இதை யெல்லாம் மக்களிடையே சொல்லி வரும்பொழுது—கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் நம்புகிறார்களோ இல்லேயோ—மக்கள் நம்புகிறார்கள். ஆகவே இப்படியெல்லாம் பிரசாரம் இந்த அளவிற்கு செய்யப்பட்டுவருகிறது. இதனால் என்ன பலன

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

ஏற்படும் என்பதை அங்கத்தினர் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். பிற போக்கு மக்கள் வாழும் பகுதியிலே இந்த பிரசாரம் நடக்கிறது. பிரசாரம் அத்துடன் நின்று விடுகிறதா ? நின்றுவிடவில்லை. "முதல் மந்திரி காமராஜ் என்ன செய்யமுடியும், இந்த போலீஸ்காரர்கள் என்ன செய்ய முடியும். என்ன காரியங்கள் செய்தாலும் யாரும் எந்த நடவடிக்கை களும் எடுக்கமுடியாது" என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதன் காரண மாக அங்குள்ள மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். ஸ்ரீ தேவருக்கு பலம் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் சர்க்கார் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களா என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர் கள், போலீஸ்காரர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் துப்பாக்கிகளை யெல்லாம் சோளத்தட்டை வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதிலிருந்து குண்டு வராது என்றும் சொல்லுவார்கள். இவைகளை மக்கள் உண்மை என்று நம்ப ஆரம்பித்தார்கள். இது மனித சுபாவம். ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரை பெரும் தலைவராகவும், உலகத்திலேயே பெரும் தலைவர் என்றும் நினைக்கிறார்கள். சஷ்டியில் சூரசம்ஹாரம் வரப்போகிறது என்று சொல்லி மக்களை நம்ப வைத்திருக்கிறார். இந்த அடிப்படையின் காரணமாக அங்கு இருக்கும் மக்களும் நம்மை யாரும் எதிர்க்கமுடியாது என்ற மனப் பான்மை வளர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

இது மட்டும் அல்ல அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்கள். இந்த அளவிற்கு நிர்வாகத்தில் தவறு இருக்கிறதென்றால், அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். அந்த இடத்தில் சட்டம் பரவாதது மட்டும் அல்ல, ஒரு அரசாங்கமே நடக்கிறது என்றுகூட தெரியாத நிலையில் அந்த மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு நாங்கள் ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலையில் அதை ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அங்குள்ள நிலைமையைத்தான் நீங்கள் இன்று யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். தலைவருடைய அபிப்பிராயம், அங்கு விசாரணை நடந்த விதம், மக்களிடம் எற்பட்டிருக்கக்கூடிய மனப்பான்மை, இவைகளை எல் லாம் வைத்துப் பார்க்கும் போது, நான் என்ன செய்தாலும் கேட்பார் இல்லை ; போலீஸ்காரர்கள் நம்மை ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது என்ற மனப்பான்மை அங்கு வளர்ந்து, ஒரு எரிமலைபோல் வளர்ந்திருக்கிறது என்று நான் சொன்னால் அதை நான் அதிகப்படுத்திச் சொல்கிறேன் என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முத்துராம லிங்க தேவர் அவர்கள், கீழ்ப்படியில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களே தைரியமாக முன்வந்து தேவருக்கு எதிராக பிரசாரம்செய்து காங்கிர லிற்கு வோட்டுப் போடுங்கள், தேவருக்கு வோட்டு போடாதே என்று பகிரங்கமாக மேடையில் எறிப் பேசுகிறார்களே என்ற ஆத்திரம் அவர் களுக்கு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் இங்கு பேசும்போது பல உண்மை களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டம் போட்டார்கள் முன்னும் பின்னும் போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு, என்று. ஆம் அது உண்மைதான். அந்த விதத்தில்தான் அங்கு கூட்டம் நடத்த முடியும். இல்லாவிட்டால் அவர்களின் தலை காணது போய்விடும். (சிரிப்பு). ஆனால் ஒரு காரியம் அங்கு சாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தடவை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டம்போட்டு பேசிவிடுவது, ஜனங்கள் கேட்கிற வரை கேட்கட்டும், அவர்களின் காதில் சில விஷயங்கள் விழட்டும் என்ற முறையில் அங்கு பிரசாரம் செய்ய முடிந்தது. அதுதான் அவர்களின் ஆத்திரம். இதுவரையிலும் போகாத இடங்களில் கூட்டம் போட்டு விட்டார்களே என்று, அவர்களுக்கு ஆத்திரம். ஒரு கூட்டத்தில் ரிவால்வரை வைத்துக் கொண்டு பேசினார்கள் என்று சொன்னார்கள். ரிவால்வரை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்களோ என்னவோ தெரியாது. அப்படி பேசியிருக்கலாம். நாங்கள், மந்திரிகளே, போலீஸை எடுத்து விட்டோம், வேண்டாமென்று. மேற்படி சம்பவங்கள் அங்குள்ள நிலையைத்தான் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. அந்த உண்மையை விளக்கின்தற்காக நான் அவருக்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அங்கு போலீவின் உதவி இல்லாமல் கூட்டத்தில் பேசமுடியாது.

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

தேவருக்கு அங்குள்ள செல்வாக்கு, வேறு யாரும் அங்கு போய் பேசமுடியாத அளவிற்கு அங்கு அவருக்கு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்றால் அதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள். அவரைப் பற்றி குற்றம் சொல்லக் கூடாது என்ற முறையில் அவர் செல்வாக்கு பெற்றிருக்கிறார் என்றால் அதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள். அங்கு அவரைத் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் சுதந்திரம் இல்லாத நிலைமை எற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டதாகக வேண்டும். இந்த சூழ் நிலையில்தான் அங்கு சம்பவங்கள் நடந்திருக்கிறது என்பதை இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும், அதிலும் முக்கியமாக கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் அதை உணருவார்களேயானால் இன்று சர்க்கார் அங்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள், எதற்காக அந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையெல்லாம் உணருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். அதைப் பற்றி நான் பின்னால் பேசுகிறேன். கலகம் அதிகமாகப் போய் கொண்டிருந்ததால் சமாதான மகாநாடு ஒன்று கூட்டப்படுகிறது. சர்க்கார் தான் இந்தச் சூழ்நிலை நீடித்திருக்கவேண்டும், வகுப்புக் கலவரம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அவைகளைத் தூண்டி விட்டார்கள் என்று சிலர் சொன்னார்கள். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள், அவர்களின் பெருந்தன்மை காரணமாக, உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பற்றி அவர்கள்தான் இதற்குக் காரணம் என்ற விதத்தில் குற்றம் சாட்டினார்கள். உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது மந்திரியாய் வந்தவர் அல்ல. பத்து, 12 வருட காலமாக மந்திரியாக இருந்து வருகிறார், அவர். அவர், உத்தியோக பூர்வமாகவோ அல்லது அரசாங்கம் மூலமாகவோ அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால் அங்கு கலெக்டர் ஒரு சமாதான மகாநாட்டை போட்டிருப்பாரா ? அவருக்கு அது பற்றி ஊகித்துக்கொள்ள திறமையில்லையா, அறிவு இல்லையா? அடுத்தபடியாக, அங்குள்ள நிலைமையை அடக்க அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அமைச்சர்கள் அங்குள்ள நிலைமையை நீடித்து வைத்திருக்கவேண்டும் என்று விரும்பியிருந்தால் கலெக்டர் ஒரு சமாதான மகாநாட்டைக் கூட்டியிருப்பாரா ? அது ஒரு புறமிருக்கட்டும். குற்றச் சாட்டுகளைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்லப்படும் குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி எங்களுக்கு கவலையில்லை. ஆனால் உண்மையாகவே ஏதாவது குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னால் அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். இமானுவேலின் கொலை நடந்திருக்கிறது. அவரை யார் கொன்றார் என்பதல்ல பிரச்னை. சமாதான மகாநாடு நடைபெற்றிருக்கிறது. அங்கு சில வாக்கு வாதங்களாவது நடந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். எல்லோரும் பீதி அடையும் விதத்தில் கொலை ஒன்று அங்கு நடந்திருக்கிறது. அதை யாரும் போய் தடுக்கமுடியவில்லை. யாரும் போய் அப்படிச் செய்யாதே என்று சொல்லமுடியவில்லை. பின்னால் கூட, கொலை எங்கு நடந்தது என்றே அதைப் பற்றி சாட்சிகூடச் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு அங்கே சூழ்நிலை இருந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் மக்கள் மனதில் என்ன எண்ணங்கள் தோன்றியிருக்கலாம் என்பதைப் பற்றி நீங்கள் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். மந்திரிகள் அங்கு போகவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் 15-ம் தேதி போயிருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அப்படிப் போயிருந்தால், அவர்கள் அங்கு போனது எதற்கு தெரியுமா? அங்குள்ள போலீசைத் தூண்டி விட்டு, அவர்களைக் கொண்டு அதிகமாக சுடச் சொன்னார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள நிலைமையைச் சீர் படுத்தப் போகவில்லை. போலீஸைக் கொண்டு, போலீஸை தங்களுக்கு எதிராகவுள்ளவர்களின் மீது எவத்தான் சென்றார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். "ஆகாத பெண்டாட்டி கை பட்டாலும் குற்றம், கால் பட்டாலும் குற்றம்" என்பது மாதிரித்தான் இருக்கிறது. அன்றிருந்தது மானம் ஆர்டர் பிரச்னை. அமைதியையும், ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட வேண்டிய பிரச்னை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய ஒரு பிரச்னையாயிருந்தது. இந்த சமயத்தில்தான் சமாதான கோஷ்டி வந்தது.

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

உலகத்திலேயே, இன்று துரதிர்ஷ்டவசமாக, சமாதான மகாநாடுகள்தான் பகையுணர்ச்சியையும், வெறுப்புணர்ச்சியையும் வளர்க்கின்றன. யார் அதிகமாக சண்டையை விரும்புகிறார்களோ அவர்கள்தான் சமாதானம் வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதைப் பார்க்கிறோம். அதைப் பற்றி கூடுதல் ஒன்றும் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பற்றி, அவர்களின் பேரில் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். அந்த சமாதான கோஷ்டி வேண்டியது என்ன ? முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் சந்திக்கவேண்டும். அவர்கள் சமாதானத்திற்காக ஒரு அறிக்கை விடவேண்டும். அவர்கள் இரண்டு பேரும் அந்தப் பக்கத்தில் சுற்றி வர வேண்டும். இதைக் கேட்டது யார். முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள்தான் இதைச் சொன்னார்கள். ஹிட்லர் மியூனிச்சில் செய்தது போல், அதைக் காப்பியடித்து இந்த சர்க்காரால் ஒரு காரியமும் செய்யமுடியாது. ஏதாவது நடக்க வேண்டுமென்றால் என் காலில் விழுந்து என்னை அழைத்துச் சென்றால்தான் முடியும் என்று சொல்வதற்காகத்தான் இந்தத் தூது கோஷ்டியை அனுப்பினரே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த போலீஸ் நடவடிக்கை எல்லாம் அதிகமாக போய்விட்டது என்று இன்று பலர் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அவ்விதம் ஏதாவது உண்டுமா என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். சோளத் தட்டு குண்டுகள் வருவதை யெல்லாம் நாம் பார்த்திருக்க முடியாது. இம்மாதிரியான. . .

Mr. SPEAKER : சத்தம் அதிகமாக இருக்கிறது. தயவு செய்து அதிகமாக சத்தம் வரக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இந்த சோளத்தட்டு குண்டுகள் எல்லாம் அங்குள்ள மக்களுக்கு பழகிப் போய்விட்டது. இன்றைக்கு தங்களுடைய நிலைமையை காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காகத்தான் இன்று போலீஸ் அதிகமாக துன்புறுத்தியது என்று சொல்லுகிறார்கள். எதோ முதலமைச்சர் அவர்கள் சமாதானத்திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்தவித சமரசத்திற்கும் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்பொழுதுமே தயாராகத்தான் இருப்பார்கள். தியாகராஜன் போன்ற வர்களுக்கு இவைகள் தெரியும். இதை நாம் ஆலோசித்து பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த சமாதானத்தின் மூலம் ஏதாவது நல்ல எண்ணங்களின் மூலம் அங்குள்ள நிலைமைகளை சமாளிக்கலாம் என்று உண்டுமானால் அது நல்லதுதான். ஆனால் இந்த சமாதானத்தின் மூலம் ஒரு மகா யுத்தம்தான் வரக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. ஆகவே இருக்கக் கூடிய நிலைமையை, நெருக்கடியை தீர்ப்பதற்கு பதிலாக நோயை கூடுதலாக வளர்த்துகொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை இருந்ததால்தான் இந்த சமாதானத்திற்கு வழியில்லாமல் போனது. இந்த அடிப்படையின் பேரில்தான் சமாதானகூட்டம் நடப்பது முடியாத காரியமாக இருந்தது. இந்த அடிப்படையில் தான் இந்த கூட்டம் நடக்காமல் இருந்தது. மேலும் சமாதானத்தை நிலைநாட்டாது என்றிருக்குமானால் இந்த கூட்டத்திற்கு வழிசெய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு நானும் ஓரளவுக்கு பொறுப்பாளி என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். அங்கு தேவர் அவர்கள் செய்திருக்கும் அடிப்படையான செய்கைகளை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். தன்னுடைய தலைமையில்லாது அங்கு ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. நானன்றி ஒரு அணுவையும் அசைக்க முடியாது என்கின்ற அடிப்படையில்தான் அங்குள்ள மக்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையின் பேரில்தான் இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே இந்த அடிப்படையை எல்லோரும் ஆலோசித்து பார்க்கவேண்டும் என்று உங்களை நான் மன்றுடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்று. மீதத்தூவல் விஷயத்தைப் பற்றி எல்லோரும் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து பேசினார்கள். திரு. வெங்கிடஸ்வரன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டை பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து, திறம்பட, வக்கீல்கள்கூடகண்டுபிடிக்காத முறையில் பல

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

நுணுக்கங்களையும் கண்டுபிடித்து நல்ல அம்சங்களை எடுத்துச்சொல்லி, இந்த வெங்கிடேஸ்வரன் அவர்கள் ஒரு மூன்றும் தர (Third class) மாஜிஸ்ட்ரேட்டாக என்று முடிவு செய்து கூறிவிட்டார்கள். இன்றைக்கு குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து பேர்களை கையை கட்டி, கண்ணை கட்டி போலீஸ்காரர்கள் சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்பதுதான் அவர்கள் சொல்லும் குற்றச் சாட்டு. இவ்விதம் யாராவது, மனித தன்மை படைத்த யாராவது இந்த கொடுமையைச் செய்வார்களா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் அல்ல, அவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் தான், அவர்களுக்கும் தமிழ் பண்பாடு இருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. தமிழ் பண்பு இருக்கிற எந்த மனிதனும் இந்த கொடுமையை செய்திருக்க முடியாது. தமிழ் பண்பாடு இல்லாதவர்கள் தான் இவ்விதம் போலீஸ்காரர்கள் சுட்டுக்கொன்றார்கள் என்ற பழியை சொல்ல முடியும். போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் கடமையைத்தான் செய்வார்கள் எந்த போலீஸ்காரர்களுக்கும் எவரிடத்திலும் அதிலும் அந்த பகுதி மக்களிடத்தில் எந்த பகைமை உணர்ச்சியும் இடையாது என்பதை நாம் எண்ணிக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கும் மனித தன்மை இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்த போலீஸ்காரனும் நிரபராதி களான மக்களின் மீது சுடுவதற்கு தயாராக மாட்டான். ஒரு நிரபராதியை பார்த்து சுடு என்று சொன்னால் மனித பண்பு படைத்த, தமிழ் பண்பாட்டில் வளர்ந்த எவனும் செய்திருக்க மாட்டான் என்று உறுதியாக சொல்ல முடியும். மனித பண்பாட்டில், தமிழ் பண்பாட்டில் நம்பிக்கை யில்லாதவர்கள்தான் இவ்விதம் சொல்லமுடியும். தமிழ் பண்பாட்டில் நம்பிக்கை யிருந்திருந்தால் இவ்விதம் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். (கைதட்டல்) எதோ நாங்கள் "ரே" என்ற போலீஸ் அதிகாரியை அனுப்பினோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர் ஒரு " ஸௌத் காஞரா " வை சேர்ந்த ஆளாக இருந்தாலும் அங்கு இருந்த மற்ற ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் அந்நியர்கள் அல்ல, எல்லாம் நம் நாட்டிலுள்ளவர்கள்தான். அவர்கள் எல்லாம் மனித பண்பு தெரிந்தவர்கள்தான். இன்றைக்கு இத்தனைக்கும் பிறகு இவர்கள்தான் சுட்டு கொன்றிருப்பார்கள் **என்று** சொல்லுகிறார்கள், ஆம் என்று அதையும் ஆமோதிக்கிறார்கள். எனவே இவ்விதமான அபாண்டமான பழியை சொல்லும்பொழுது கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்து சொல்லவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் இவ்விதம் சுட்டுக்கொன்றிருக்க வேண்டும் என்று, யாதொரு குற்றமும் செய்யாதவர்களை பார்த்து இவர்கள் தான் சுட்டுக்கொன்றிருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை பார்த்து, அதோடு அவ்விதம் சொல்லுவதை நம்பிக்கொள்வதற்கும் ஆட்கள் தயா ராக இருப்பதை பார்த்து நான் நம்மைப்பற்றி பச்சாதாபப்படுகிறேன்.

Sri D. S. ADIMOOLAM : ஸார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், தமிழ் போலீஸார் இவ்விதம் சுடமாட்டார்கள் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். வால்பாறை, டால்மியாபுரம், தூத்துக்குடி போன்ற இடங்களில் சுட்டது எல்லாம் தமிழ் போலீஸ்காரர்களா ? அல்லது வேறு எந்த போலீஸ்காரர்களா என்பதை கேட்கவிரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : போலீஸ்காரர்கள் சுடுவதைப் பற்றி நான் இப்போது சொல்ல வரவில்லை. அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக நெருக்கடியான சமயத்தில்தான் இம்மாதிரி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டிய நிலைமை வந்து சேருகிறது. இதற்காகத்தான் அவர்களுக்கு துப்பாக்கி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைதியை நிலைநாட்ட அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதோ யாதொரு குற்றமும் செய்யாதவர்களைப் பார்த்து சுடு, இவர்களை கொலை செய் என்று சொன்னால் வெறும் 20 ரூபாய், 30 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற போலீஸ்காரர்கள் இந்த கொலையை செய்வதற்கு தயாராக இருப்பார்களா என்பதை கொஞ்சம் யோசித்து பார்க்கவேண்டு மென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம்

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

கிராதகர்களோ அல்லது யமன்களோ அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் மனிதர்கள் தான். அவர்களும் நம்முடைய சகோதரர்கள்தான். அவர்கள் தங்கள் கடமையை செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம பார்க்கவேண்டும். அப்படியிருந்தும் இவர்கள் கண்டிப்பாக கட்டுத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களில் பிரசாரம் செய்கின்றன. ஏதோ எந்த செய்தியானலும் சரிஅச்சில் வந்துவிட்டால் அவையெல்லாம் உண்மையாகி விடமுடியாது. இந்த சபைமுன் நடக்கும் செய்திகளையே, உங்கள் முன் நடக்கின்ற செய்திகளையே வேறு விதமாக பிரசுரிக்கிறார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் இதைப்பற்றி விசாரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். போலீஸ் அமைச்சர் பேசினதாக குறிப்பிட்டிருக்கும் செய்தியில் " சிசு பாலனுக்கு எதிராக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் போல் சக்ராயுதம் உபயோகிக்க விரும்புவதாக ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னேன் " என்று மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதாக சில பத்திரிகைகள் பிரசுரித்திருக்கின்றன. இந்த சபையில் நடப்பவைகளை எல்லாம், நம்முடைய பேச்சுகளை எல்லாம் நம்முடைய சுருக்கெழுத்தாளர்கள் மூலம் எடுத்து வைத்திருந்தும்கூட, நாம் எல்லாம் காதால் கேட்டிருந்தும்கூட இந்த விதமாக பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது....

Sri K. ANBAZHAGAN : போலீஸ் அமைச்சர் பேசுகின்ற பொழுது 'சிசுபாலன் வதை இன்னொரு முறை நடைபெறக்கூடும்' என்று ஒரு முறைதான் சொன்னேன் " என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றி பத்திரிகைகள் இவ்விதம் பிரசுரித்திருக்குமானுல் அதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : நான் ஒருக்காலும் அப்படி சொல்லவில்லை. இங்குள்ள அங்கத்தினர்களே அதற்கு சாட்சி களாக இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் சொல்லுவது வெறும் அபாண்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : Let us not have a discussion on what is not before the House now.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இவ்விதம் நடந் திருக்கக்கூடும் என்று கொஞ்சமும் யோசிக்காமல் சொல்வதை பார்த்து, இவ்விதமாக பத்திரிகைகள் பிரசுரிப்பதை பார்த்து நான் தலை குனிந்து வெட்கப்படுகின்றேன். நாம் எல்லாம் மனிதர்களாக வாழ வேண்டாமா, அதற்குள்ள உரிமைகள் நமக்கில்லையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இப்பேற்பட்ட நிலைமையில் ஆலோசிக்க வேண்டியதைப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் கோர்ட்டில் வாதம் செய்கிறோமா என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் ஆரம்பித்தார்கள். எந்த ஜட்ஜிடம் வேண்டுமானுலும் நாங்கள் விவாதம் செய்கிறோம். ஆனுல் அந்த முறையில் விவாதம்செய்ய நாங்கள் விரும்ப வில்லை. ''இன்றைக்கு தமிழ் மக்கள் பண்பாடு எப்படி இருக்கிறது? அவர்கள் கூலிக்குக் கொலை செய்கின்றவர்களா?" என்ற அடிப்படையில் இதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் நமக்கு விரோதிகளா ? உள்நாட்டில ஏற்பட்ட கலவரத்தைப் போலீசாரைக் கொண்டுதான் சமாளிக்கவேண்டும். அது காந்தியத்திற்கு அப்பாற் பட்டது. அதே மாதிரி வெளி நாடுகளிலிருந்து நமது நாட்டைப் பாது காத்துக் கொள்வதற்கு ராணுவ படையை வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். காரணம், வேறுவழி கண்டுபிடிக்கப்பட வில்லை. வேறு வழிகளில் நமக்குப் போதிய அளவு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. "நீங்கள் காந்தியத்தைப் பின் பற்றுபவர்கள். ஆகையால் போலீஸை எடுத்து விடுங்கள்." என்று யாராவது சொல்வதற்கு தயாராக இருக்கி றார்களா? நாங்கள் போலீஸ் இல்லாமல் செயலாற்றுவதற்கான பக்கு வத்தை அடைய வில்லை. தகுந்த அகிம்சைப் பக்குவத்தை அடையும் வரையிலும் போலீஸை வைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கவேண்டும். " இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு நாங்கள் போலீஸ் இல்லாமல் ராஜ்யம் நடத்துவோம் " என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருந்தால் அவர்கள்

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

எழுந்து பேசட்டும். வெளிநாடுகளிலிருந்து தேசத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு ராணுவப்படை வேண்டாம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் இருந்தால் அவர்கள் எழுந்து பேசட்டும். போலீசார் பழங்காலத்திலேயே, பிரிட்டிஷார் காலத்திலேயே, நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டார்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் தேசபக்தி அடிப்படையிலும், மனிதத் தன்மை அடிப்படையிலும் நடந்து கொண்டார்கள். ஆகையினால் இப்போர்ப்பட்ட அபாண்டமான குற்றங்களைச் சுமர்த்துவதற்கு முன்பு, அந்தக் குற்றங்கள் சந்தேகமில்லாமல் குற்றங்கள்தான் என்று தெளிவுப்படுத்தப் பட்டிருந்தால்தான், அவற்றை நம்புவதற்கோ, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்கோ தயாராக வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியைப் பற்றியும் நான் சொல்லிக் கொண்டு போகவேண்டியதில்லை.

மேலும், இந்த நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளைப்பற்றி நான் தலைகுனிந்து சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும், எல்லா அரங்குகளிலும், சர்வராஜ்ய அரங்குகளிலும், தலை நிமிர்ந்து பேசக்கூடிய பெருமை எங்களுக்கு இருந்தது. "தமிழ் மக்கள் நிதானபுத்தியுடையவர்கள். தமிழ் மக்கள் நிதானத்தை இழந்து ஜாதிச் சண்டையோ மற்றச் சண்டைகளோ செய்யமாட்டார்கள். மற்ற இடங்களில் சண்டைகள் நடக்கலாம். நாங்கள் எதிலும் பண்பட்டவர்கள்" என்று பேசி வந்தேன். இந்தத் தடவை நான் டெல்லியில் தலை குனிந்து பேச வேண்டியிருந்தது என்பதை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்; இந்த வருத்தத்தை நீங்களும் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது துக்கரமானது மட்டுமல்ல, வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயமும் ஆகும். இதன் காரணமாக இன்று தமிழ் மக்களின் மானமே பறிபோயிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சிலர் நிதானமிழந்ததால் அங்கே கலவரங்கள் நடந்தன என்பது மட்டுமல்ல; தமிழ் மக்களின் பூரண ஆதரவைப் பெற்று இங்கே வந்திருக்கும் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தூண்டிவிட்ட கலகம் நடந்தது என்றும், அவ்வாறு பெருமையாகவும் சொன்னால், அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது? கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் இங்கே உட்கார்ந்திருக்க வில்லை. தமிழ் மக்களின் ஆதரவைப்பெற்ற முதலமைச்சராக அவர் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார். யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அமைச்சர் அவர்கள் பேரில் விருப்பு வெறுப்புகள் இருக்கக்கூடும். ஆனால், முதல் அமைச்சர் என்ற முறையில், 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்புதான் தமிழ் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று முதல் அமைச்சராக வந்திருக்கிறார். அப்படியிருக்கும்போது, வெட்கப்படத்தக்க முறையில், அவரும் கலகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, கலகத்தைத் தூண்டிவிட்டார் என்று இந்த சபையில் குற்றம் சாட்டினால், மற்ற சபைகளில் என்ன பேசுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும், வெளி நாடுகளில் என்ன பேசுவார்கள் என்பதைப்பற்றியும் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் யோசித்துப் பார்த்தாரா என்று தெரிய வில்லை. "பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டுகிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். அதனால்தான் அதை சிகப்பு பென்சிலால் குறித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். "சந்தேகமாக இருக்கிறது" என்று கூறிக் கொண்டு 'நீதிமன்ற விசாரணை தேவை' என்று அவர் சொல்லும்போதே, விசாரணைக்கு முன்பே, குற்றம் சாட்டுகிறார். இதுதான முறை? நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தும்போது நமது மானம் கப்பலேறிப் போகாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டாமா? "கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள்" என்றால், அது நமக்கு மட்டுமல்ல தமிழ் மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் இழுக்கு இல்லையா? அவர் குற்றவாளி என்று சந்தேகமின்றி சொல்லப்பட்ட பிறகு அவர் மீது குற்றம் சாட்டினால் அதை நான் பாராட்டுவேன். ஆனால், "முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குற்றம் செய்திருப்பதாக சந்தேகம் இருக்கிறது" என்பதால், அவர்கள் மீது குற்றம்சாட்டி, அதன் காரணமாக "நம்பிக்கையில்லை" என்று சொன்னால் அது நியாயமா, தர்மமா என்று கனம் அங்கத்தினர் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

ஆகையால், எந்த அடிப்படையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது? ராமனுதபுரம் கலவரங்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் தூண்டிவிடப்பட்டு நடந்தன என்று ஒரு சாரார் சொல்லும் குற்றச்சாட்டு ஒருபுறம் இருக்கிறது. "ராமனுதபுரம் கலவரம் சம்பவங்களின்போது சரியான முறையில் சர்க்காரால் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வில்லை" என்ற குற்றச்சாட்டுகளுடன், "இந்த சம்பவங்கள் குறித்து சிலர் சந்தேகப்படுகிற காரணத்தால் இவைகள் குறித்து நீதிபதி விசாரணை வைக்கவேண்டும்" என்ற அடிப்படையில் மற்றொரு சாரார் பேசினார்கள். உண்மையிலேயே, அந்த அடிப்படையில் எங்களிடம் வந்துபேச, "மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். ஆகவே நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்து சந்தேகங்களைத் தீர்க்கவேண்டும்" என்று யோசனை சொன்னால் நாங்கள் அதைக் கட்டாயம் கவனிப்போம். ஆனால் நடப்பது என்ன? விஷயாலோசனைக் கமிட்டிக்கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில், ஸ்ரீ கே. ஆர். நல்லசிவம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப் போவதாகக் கூறினார். அப்போது நாங்கள் "நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டியது இல்லை. ராமனுதபுரம் கலவரங்கள் சம்பந்தமாக கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களே அறிக்கை வெளியிடப் போகிறார்கள். அந்த அறிக்கையின் மீது விவாதிக்கலாம். அதற்குப் பிறகு திருத்தங்கள் கொடுக்கவேண்டுமானால் அவைகளைக்கொடுத்து அந்த விவாதங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்" என்று சொன்னோம். அதற்கு எல்லோரும் பெரிய மனதுடன் பெருந்தன்மையுடன் ஒத்துக் கொண்டார்கள்; அங்கேயிருந்த தலைவர்கள் எல்லோரும் அதற்கு ஒத்துக் கொண்டார்கள். வெளியில் வந்ததும் என்ன நடந்ததோ, தெரியாது. ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அந்தக் கூட்டத்தில் இல்லை; கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த எந்த அங்கத்தினரும் அங்கே இல்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து அதன் மூலமாகத்தான் ராமனுதபுரம் கலவரங்களைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று அவர் சொன்னதை மற்றவர்கள் எந்த முறையில் ஏற்றுக் கொண்டார்களோ, தெரியாது; அவர் இந்த மாதிரி குற்றம் சாட்டப் போகிறார் என்பது தெரிந்து அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டார்களோ, தெரியாமல் ஒத்துக் கொண்டார்களோ, தெரியவில்லை. "ஒருவர் குற்றம் செய்திருக்கிறார் என்பது சந்தேகமாக இருக்கும்போது, அவரைக் குற்றவாளி என்று சொல்லக்கூடாது" என்பதை இங்கேயுள்ளவர்கள் உணர்வார்களானால், இவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு என்ன அடிப்படை இருக்கிறது? "நீதிபதி விசாரணை நடத்த வேண்டும் என்று இங்கே ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம். சர்க்கார் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். நீதிமன்ற விசாரணை நடத்துவதற்கு மறுத்ததால், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறோம்." என்ற அடிப்படையில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். அவ்விதமும் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. "சர்க்காரைப் பற்றி குறைகூறவேண்டும். மந்திரிகளைப் பற்றிக் குறைகூற வண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆபாசமாகப் பேசுவது பத்திரிகைகளில் வர வேண்டும். அதன் மூலம் நம்மூடைய அதிருப்தியை வெளியிடவேண்டும்." என்ற அடிப்படையில் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதே யொழிய, "நீதிபதி விசாரணை வேண்டும்" என்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படவில்லை; "ராமனுதபுரத்தில் கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்டக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்" என்ற அடிப்படையிலும் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்படவில்லை. ஆகையால், கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் "ராமனுதபுரத்தில் நடந்த சம்பவங்களை அரசியல் சூழ்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது" என்றே சொல்லலாம். ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவ்வாறு நடந்து கொள்வாரா என்று சந்தேகப்படுகிறேன். ஆனால் "அரசியல் சூழ்ச்சி ஏன்பதைத் தவிர வேறு முடிவிற்கே என்னால் வரமுடியவில்லை. ஆகையால்தான் எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்

கொள்கிறேன். இதிலே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். நாம் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால், அமைதி, ஒழுங்கு, இந்த மாதிரியான அடிப்படையில்தான் முன்னேற்றமடைய முடியுமே தவிர, கலகம், கலவரம், இந்த அடிப்படையில் முன்னேற முடியாது. புரட்சிகளால் முன்னேற முடியாது. புரட்சிகள் நடந்த நாடுகளைப் பார்க்கலாம். எந்த நாடும் புரட்சியால் முன்னேறவில்லை. பத்து, 15 வருஷம் திட்டங்களை ஆரம்பித்து நடத்தித்தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன. நாம் முன்னேற வேண்டுமென்று அதற்கான காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அமைதியும், ஒழுங்கும் இருந்தால் சீக்கிரமாக முன்னேற முடியும். கலவரமும், குழப்பமும் இருந்தால் முன்னேற முடியாது. நாங்கள் இங்கு சாசுவதமாக இருப்போம் என்று கருத வில்லை. கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், "நாங்களும் அந்தப் பக்கம் வந்து என்றாவது ஒரு நாள் உட்காருவோம்" என்று. யாரும் இங்கு வந்து உட்காரலாம். யாரும் நிர்வாகம் நடத்தலாம். யார் நிர்வாகம் நடத்தினாலும், அமைதி, ஒழுங்கு, என்ற அடிப்படையில் நடத்த முடியுமேதவிர, கலவரம், குழப்பம் என்ற அடிப்படையில் நிர்வாகத்தை நடத்தமுடியாது. கலகங்களை அடக்க இப்போது இருக்கும் சூழ்நிலையில், போலீஸ் படையை அனுப்புவது என்ற அந்த முறைதான் எங்களுக்குத்தெரியும். காய்ச்சல் தீர்ந்த பிறகு அதற்கு மருந்துகொடுக்கலாம். மக்கள் உயிர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதுபோல், போலீஸ்காரர்கள் உயிரும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இந்த 30, 35 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு, இந்தக் கஷ்டமான காரியத்தைச் செய்கிறார்களென்றால், அதற்கான சூழ் நிலையை, அதற்கான வாய்ப்பைக் கொடுத்தால்தான் செய்யமுடியும். கலவரப் பகுதிகளில் உயிருக்குத் துணிந்து போகும் இவர்கள் ஒவ்வொரு சமயத்திலும் ஒரு நீதிபதியின் முன் நிறுத்தப்பட்டு, எந்தக் குற்றத்திற்கு ஆளாகப் போகிறோமோ என்ற முறையிலிருந்தால் கலவரப் பகுதிகளுக்குள் புகுந்து தன் பணியை யார்தான் செய்யமுடியும். இன்றைக்கு நம் போலீஸ் படை, நல்ல திறமையாக இயங்கவேண்டுமென்று விரும்பு கிறோம். அதற்கான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தாவிடில் கலவரங்களைப் பார்த்து பயந்துகொண்டு "யார் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும். நம் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வோம். எதாவது செய்தால் எந்த சமயத்தில் எந்தக் குற்றத்தை நம் மீது சுமத்துவார்களோ" என்று போலீஸ்காரர்கள் ஒளிந்துகொண்டு செல்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். இந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இதிலே சொன்னார்கள்—சுடுவதைப் பற்றி. கூட்டத்தைக் கலைப்பதற் காகச் சுடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஸ்ரீ பந்த் அவர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆம், பந்த் அவர்கள் பேசினார்கள். அதைப் பற்றி எங்களையெல்லாம் கலந்தாலோசித்துத் தான் பேசினார்கள். எந்த சமயத்தில் கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்குச் சுட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்?. கலகம், கொள்ளை, என்ற அடிப் படையில், கொலை செய்வதற்காகவே இருக்கக்கூடிய ஒரு கூட்டத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. கூட்டத்தைச் சுடவேண்டுமென்று நான் விவாதம் நடத்தவில்லை. ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் தாக்க ஒரு கொள்ளைக் கூட் டம் வருகிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த மாதிரியான நேரத்தில் சுடவேண்டாமென்று பேசவில்லை. அரசியல் அடிப்படையில் பல கிளர்ச்சிகள், பல கூட்டங்கள், டல ஊ வலங்கள் வரலாம். ஆரம் பத்தில் அவர்கள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கலாம். பிறகு, ஏதோ காரணத்தினால், சட்ட வரம்புக்கு மீறிப் போய்விடலாம். அந்தக் கூட்டத் தைக் கலைக்க நிர்ப்பந்தம் ஏற்படலாம். அந்த சமயத்தில் அதைக் கலைக்க, சட்டத்திற்கு மாறுகடந்து சில பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடந் தாலும், அந்த சமயத்தில் சுடுதல் கொல்வதற்காகச் சுடக்கூடாது. அரசியல் அடிப்படையில், ஒரு கிளர்ச்சியானது, நியாய அடிப்படையில் ஆரம் பிக்கப்பட்டு அங்கு இருக்கக்கூடிய சம்பவங்களின் காரணமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களின் காரணமாக சட்டவரம்புக்கு மீறிப் போகும்போது அவர்களை நாம் கொல்லுவதற்குச் சுடக்கூடாது. கொல்லு வதற்காகச் சுடவேண்டுமென்று பழைய சட்டமிருக்கிறது, அதை மாற்றி யமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைவிட்டு, கொள்ளைக்

கூட்டம், கொலைக் கூட்டம், எது வந்தாலும் விரட்டியடிக்க—சாதாரணக் கூட்டமாயிருந்தால் போய்விடும்—வீரர்களாக வரும்போது, அவர்கள் மேலே துப்பாக்கியால் சுட்டு ஒன்றும் ஏற்படாவிட்டால், "அந்தத் துப்பாக்கி என்ன, வெறும் சோளத் தட்டை" என்று சொன்னதுபோல, "சுட்டால் ஒரு குண்டையும் காணோம். சரிதான், அது நிஜமாகவே சோளத்தட்டைதான்" என்று எண்ணக் கூடிய நிலையேற்பட்டால் போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி, அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

ஆகையால்தான் இன்றைக்கு போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதைப்பற்றி, இது மாதிரி விசாரணை செய்து அவர்களை குற்றவாளிகளாக பாவித்து விசாரணை செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் கடமைகளைச் செய்கிற முறையில் கட்டுக்கு மீறிப் போய்விடலாம். போலீஸ்காரர்கள் கட்டு மீறிப் போய்விட முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெறுகிறது. உடனடியாக அங்கு இருக்கக்கூடிய ஜுடிஷியல் ஆபீஸரைக் கொண்டு விசாரணை செய்து அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு நியாயங்கள் என்ன என்பதைப் பற்றி, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கான சூழ்நிலை இருந்ததா என்பதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். இதிலே ஏதாவது கோளாறுகள், வரம்புக்கு மீறிய செயல்கள் நடந்ததாகத் தெரிந்தால் அதற்கு மேல் விசாரணை நடத்தப்படும். இவ்விதமில்லாது, எந்தச் சுடக்கூடிய சம்பவமாயிருந்தாலும், உடனே நீதிபதியைப் போட்டு, அந்தப் போலீஸ்காரர்களை குற்றவாளிகளைப்போல் கூண்டில் ஏற்றி விசாரிப்பது என்று சொன்னால், இந்த வேலை பார்ப்பதற்கு யாரும் முன்வரமாட்டார்கள். இதற்கு இந்த போலீஸ் படையையே கலைத்து விடலாம். இவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு பதில், காங்கிரஸ், தி.மு.க., சேவா தளத் தொண்டர்களைப் போட்டுக் கொண்டு நடத்திக் கொள்ளலாம். போலீஸ் இல்லாமல் சமாளிக்கக்கூடிய நிலைமை, அது வேறு. போலீஸ் இருக்கின்ற வரையில் இந்த மாதிரித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று இங்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இவ்வளவு கலவரமாகும்போது, கலவரத்தை அடக்க முயலுகிற நேரத்தில் நாம், இவர்கள் செய்யவேண்டியதையெல்லாம், சூழ்நிலை காரணமாக வரம்புக்கு மீறி நடக்காமல் இருக்கவேண்டி, உறுதியான உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்தப்படி போலீஸ்காரர்கள் நடக்கவில்லையென்று சொன்னால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு விதிகள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரிப் போலீஸ்காரர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்போது மக்களின் மனப்பான்மையைப் பார்க்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி மக்களுக்கு என்றைக்கும் ஒரே மனப்பான்மை. ஆகவே, திறமையாக வேலை செய்கின்றவர்களை, யாரோ ஒரு சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லையென்றால் அவர்களை உடனடியாக மாற்றிவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதைச் சர்க்கார் உடனடியாக செய்ய முடியுமா? அந்த மாதிரியான யோசனையை இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆகையால்தான், இன்றைக்குப் போலீஸ்படை நல்ல முறையிலே அமைய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இது மாதிரி எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லாமல் இருக்கும்போது, ஒரு நீதிபதியைப் போட்டு விசாரணை செய்ய ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாதது நியாயமில்லை என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன்.

ஆக, இன்றைக்கு நீதிபதி விசாரணை தேவையில்லையென்று சொன்னது ஏதோ அவர்கள் அக்கிரமம் செய்து விட்டார்கள், அதை மறைக்க வேண்டுமென்றல்ல, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடமையை அவர்கள் செய்தார்கள். தவிர, ஏதோ வரம்புக்கு மீறிச் செய்துவிட்டார்கள் என்று ஆதாரங்கள் இருந்தாலொழிய அவர்களை விசாரிக்க நியாயம் கிடையாது. ஏன், இந்தச் சட்டசபைக்குக்கூட நியாயம் கிடையாது. அவர்களிடம் ஒரு கடமையைக் கொடுத்துவிட்டு, அதை அவர்கள் நிறைவேற்றுகின்ற

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

நேரத்தில் அவர்களைக் குற்றம் சொல்லக்கூடாது. ஆகையால் தான் இந்த விதமான காரியம் செய்யமுடியாது என்று சொல்லுகிறேரும். ஆதாரம் இல்லையென்று சொல்லும்போது பலர் சொல்லுகிறார்கள் "இப்போது நீதிபதியைப் போடுங்கள், எவ்வளவு பேர்கள் சாட்சியம் சொல்ல வருகிறார்கள் என்று பாருங்கள்" என்று. தூரதிருஷ்ட வசமாக, நான் தலை குனிந்து சொல்லிக் கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் சுமத்துவதற்காக சம்பவங்களை எப்படியெப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்பது அவர்களுக்கு இயற்கையாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் அங்கு சென் திருந்தபோது பல இடங்களில் விசாரித்தேன். ஹரிஜனங்களாயிருந்தாலும், மற்றவர்களாயிருந்தாலும் தங்களைப் பாதிக்காத வரையில் வெகு அழகாக, கோர்வையாகச் சொல்லுகிறார்கள். தங்களைப் பாதிக்கும்போல் வரும்போது "ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியும்" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் தீ பிடித்துக் கொண்டு எறிந்தது என்று சொன்னார்கள். மேற்குப் பக்கம் உள்ள வீடு தீ பற்றி எறிந்தது என்று சொன்னார்கள். அது எப்படிப் பற்றியிருக்கும் என்று கேட்கும்போது, ஆண்டவனுக்குத்தான் தெரியுமென்கிறார்கள். அந்த முறையில் இருக்கிறது அவர்கள் சொல்லக்கூடியது. ஆக அங்கு அவர்கள் சொல்லக்கூடிய சாட்சியத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு நீதிபதி எந்த ஒரு விசாரணையும் நடத்தி ஆராய்ந்தறிய முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதைவிட முக்கியமான சம்பவம் ஒன்று சொன்னார்கள். இறக்கும் நிலைமையிலுள்ளவர்கள் உண்மையைச் சொல்லுவார்களென்று டையிங் டிக்ளரேஷன் என்ன என்று வைத்திருக்கிறது.

ஒரு மாஜிஸ்ட்டிரேட்டின் முன்னதாக வந்து சாட்சியம் சொன்னால் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற சாட்சியங்களைவிட அந்த சாட்சியத்துக்குத்தான் அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. சாகும்பொழுது ஒருவனும் பொய் சொல்லமாட்டான், சொல்வதெல்லாம் உண்மையாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் எல்லோராலும் கருதப்பட்டு வருகிறது. சாகும் தருவாயில் அங்குள்ளவர்களிடம் வாக்குமூலம் வாங்கும் போதுகூட அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் தான் ஹரிஜன் என்றும் தானேதான் தீ வைத்துக்கொண்டேன் என்றும் மரண வாக்குமூலம் கொடுத்துவிட்டு இறந்துபோகிறான். பிற்பட்டு அவனைப் பற்றி விசாரித்தால் அவன் ஒரு மறவனுகத் தெரியவருகிறது. சாகும் பொழுதும்கூட உயிருடன் இருக்கிறவர்கள் எக்கேடுகெட்டு போகட்டும் நாம்தான் போகிறோமே என்ற மனப்பான்மையில் அவர்கள் தானே தீ வைத்துக்கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் கூசாமல் சொல்லுகிறார்கள். வீட்டிலுள்ள சாமான் களையெல்லாம் வெளியே வைத்துவிட்டு தன்னுடைய வீட்டிற்கு தீ வைத்துக் கொள்ளுவார்களா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவ்விதம் சாகும் தருவாயில்கூட பொய் சொல்வதாக இருந்தால் அவர்களுடைய வார்த்தைக்கு எவ்வளவு மதிப்புக்கொடுக்கமுடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு மதிப்புக் கொடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இல்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நீதிபதி விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி நடத்தமுடியும்? சாட்சியங்கள் வந்த பிறகும் பத்திரிகைகளில் எல்லா விஷயங்களைப்பற்றி பிரசுரித்த பிறகும், நம் பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் மூலமாக எல்லாவற்றையும் பேசிய பிறகும் நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்றால் அதை எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இனிமேல் நீதிபதி விசாரணை நடத்தினால் தங்களுடைய கட்சிக்கு சாதகமாக நிகழ்ச்சிகளை திருத்திச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

நேற்று எதிர்க்கட்சியில் பேசும்போது ராமாயணத்தைப்பற்றி பேசினார் கள். நான் சொல்லும்போது ராட்சசர்களை ஒப்பிட்டுச் சொல்வதாக நினைத் துக்கொள்ளவேண்டாம். சாதாரணமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். ராமா யணத்தில் மாரீசன் இறந்துபோகும்போதுகூட "சீதா, லட்சுமண" என்று

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

சொல்லிக்கொண்டுதான் இறந்ததாக இருக்கிறது. அதைப்போலத்தான் இங்கேயும் அவர்கள் சாகும் தருவாயில்கூட தங்களுடைய மனதில் உள்ளதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பிறருக்கு விரோதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு இறந்து போயிருக்கிறார்கள். கலகம் உண்டாக்கும் முறையில் அவர்கள் சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மேத்தாவல் சம்பவத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நானும் ஒரு க்ருமினல் வக்கீலாக இருந்திருக்கிறேன். அப்படி க்ருமினல் வக்கீலாக இருந்தும் வேலை பார்த்திருக்கிறேன். கனம் அண்ணத்துரை அவர்கள் நான் ஒரு சிறந்த வக்கீல் இல்லை என்று சொன்னாலும் பாதகம் இல்லை. அப்படி நான் ஒரு சிறந்த வக்கீலாக இல்லாவிட்டாலும் சில முக்கியமான கேஸ்களை நான் எடுத்து நடத்தி இருக்கிறேன். இனிமேல் நான் வக்கீல் தொழிலும் பார்க்கப்போவது இல்லை. அதனால் அவருடைய சர்ட்டிபிகேட்டும் எனக்குத் தேவை இல்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்தை கொஞ்சம் அலசிப் பார்க்கவேண்டும். இந்த வாக்குமூலங்களை அலசிப் பார்க்கும்போது சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களைத்தான் முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அடுத்த படியாக எந்த எந்த விஷயங்கள் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த விஷயங்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது அவரை நான் ஒன்று குறுக்கிட்டுக் கேட்டேன். அவர் 14-ம் தேதி ஒரு லெட்டர் எழுதியிருக்கிறார். 14-ம் தேதி "Police Opened Fire" என்கிற அளவில் அவர் எழுதியிருக்கிறார். பிறகு 15-ம் தேதி தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. கைகளைக் கட்டிப் போட்டு போலீஸ்காரர்கள் சுட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அளவிற்கு தகவல் அவருக்கு வந்திருக்கிறது. இதில் எதை நம்புவது? ஆகவே முதலில் வந்த தகவலுக்கும் பிற்பாடு வந்த தகவலுக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது.

மேத்தாவலில் எல்லோரையும் தெற்குப்பார்க்க உட்கார வைத்து போலீஸ்காரர்கள் தெற்கே நின்றுகொண்டு சுட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது இருவர்களுக்கு பின்னல் குண்டு பட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். தெற்குப்பார்க்க வைத்து தெற்கு பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு சுட்டால் எவ்விதம் பின்னல் குண்டு படும் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் கவனித்தால் இந்த சம்பவங்கள் எல்லாம் ஜோடிக்கப்பட்டிருப்பதாகத்தான் தோன்றும். எல்லோரும் திறமையாக ஒற்றுமையாக இருந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்கள். எல்லோரும் சுட்டதைப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதில் இயற்கையான ஒரு திறமையை நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் எல்லோரும் சுட்டதைப் பார்த்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப் பார்த்திருந்தால் அதுவும் உண்மையாகப் பார்த்திருந்தால் ஒருவர் சொல்வதற்கும் மற்றவர் சொல்வதற்கும் கொஞ்சம் முரண்பாடு இருப்பது சகஜம். ஆனால் இவர்கள் சொல்வதில் கொஞ்சம்கூட முரண்பாடு இல்லை. இரண்டு மூன்றுபேர்கள் ஒரேசமயத்தில் பார்க்கிறார்கள், ஒவ்வொருவரும் ஒரேமாதிரியாகப்பார்க்கிறார்கள். அம்மாதிரி இருந்திருந்தால் "contradictions" இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் சொல்வதில் கொஞ்சம்கூட "Contradictions" இல்லை. எவ்வளவு அழகாக சித்தரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்க்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு சாட்சிகளை நம்பவேண்டும் என்று சொன்னால் எப்படி நம்புவது? இந்த மூன்று பேர்கள் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு நம்ப வேண்டும் என்று சொன்னால் அதை எப்படி நம்புவது? அதை ஒத்துக்கொள்வது என்பது நியாயமாகாது.

போலீஸ்காரர்களும் மனிதத்தன்மையுள்ளவர்கள்தான். நிரபராதிகளை கட்டிவைத்து சுடுஎன்று சொன்னாலும் அவர்கள் சுடுவார்களா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது அவர்கள் (போலீஸ்காரர்கள்) குற்றம் செய்திருப்பார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. கடமையைச் செய்யும்போது அவர்கள் எதாவது செய்திருந்து அதற்காக அவர்களை குற்றம்

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

செய்தவர்களாகக் கருதி அவர்களைக் கூண்டில் நிறுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்கு நாங்கள் உடந்தையாக இருக்கவேண்டும் என்றால் அதை ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. ராஜீநாமா செய்துவிட்டுப் போகவேண்டியது தான். வேறு யாரிடமாவது அரசாங்கத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு அவர்கள் நடத்தவேண்டுமேயொழிய வேறு வழியில்லை. கடமையைச் செய்யும்போது குற்றத்திற்கு ஆதாரமற்றவர்களை குற்றவாளிகள் என்று கருதி அவர்களின் பேரில் விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக் கொள்ளமுடியாது. அதை ஒத்துக்கொள்வது என்பது சிரமமாகத்தான் இருக்கும்.

நீதிபதி விசாரணை வேண்டும் என்று இன்றைக்கு பல நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. அதைக்கேட்கும்போது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து அரசியல் விஷயமாகப் பேசவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தின் முடிவு என்னவாகும் என்பதை தெரிந்துகொண்டும் அதை கொண்டுவரவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்காது என்று அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்தும் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு பலன் ஏற்படாவிட்டாலும் பத்திரிகைகள் மூலம் பிரசார பலன் ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலமாக மக்களிடத்தில் ஒரு வெறுப்பை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

Sri D. S. ADIMOOLAM : பத்திரிகைகளில் பிரசாரம் ஆகவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். அப்படி அல்ல. ஒரு சமயம், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் நீதிபதி விசாரணையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பல்லுறு பேர்கள் அனுமதேயமாகக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீதிபதி விசாரணை நடத்தி யார் பேரிலாவது நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டாலும் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு 2,000 அல்லது 3,000 ரூபாய் வரையில் உதவி செய்வதற்காவது ஓரளவு பிரயோசனமாக இருக்கும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது விளம்பர நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துகொள்ளுகிறேன்.

Sri K. PERIANNAN : பாதிக்கப்பட்ட 16 குடும்பங்களுக்கு மட்டுமேதான் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது பாதிக்கப்பட்ட பாமர மக்கள் அத்தனை பேர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER : It is not correct to ask questions like this. Members can raise points of orders and they should only refer to the procedure and not to arguments put forward. Therefore, both Mr. Authimoolam and the hon. Member there are not correct in asking questions and counter-questions. I would once again say that the Hon. the Leader of the House has got only ten minutes more and in any event I want to put the motion to vote at 1-15 and in that connexion I also give a warning.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : எப்படியாவது கனம் அங்கத்தினர்கள் எனக்கு கொஞ்சம் ஒய்வு கொடுத்ததற்கு அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயத்தை எடுத்துக்

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

கொண்டால் நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானத்தின் மீது வோட்டுப்போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் யோசித்துப் பார்த்து தங்களுடைய மனசாட்சிக்கு எது தோன்றுகிறதோ அதன்படி வோட்டுச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தோன்றினால், அல்லது இந்த நிர்வாகத்தின் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று தோன்றினால் அதன்படி மனச்சாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் வோட்டுச் செய்யும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மனச்சாட்சி சொல்லுகிற பிரகாரம் நீங்கள் வோட்டுப் போடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

இதற்கடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்: இப்பொழுது நாம் தக்கப்படவேண்டிய விஷயங்களிலே முதலிலே குறிப்பிட்டபடி ஹரிஜனங்கள் இதிலே பாதிக்கப்பட்டிருப்பது இன்னும் அதிக மோசமான விஷயம். இதைப்பற்றி அமெரிக்காவிலே எழுதுகிறார்கள், "நீக்ரோக்களுக்கு இழைக்கும் கொடுமையைப் பாருங்கள்" என்று. நாம் அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் திருப்பி எழுதுகிறார்கள். "ஆம், இங்கே ஹரிஜனங்களைப் படுத்துகிற விதங்களைப் பாருங்கள்" என்று. அவர்கள் எழுதும்போது நாம் தலைகுனியவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். "பதினைறு பேர் இறந்திருக்கிறார்கள்; ஆயிரக்கணக்கான பேர் கஷ்டப்பட்டிருக்கின்றார்கள்" என்று இன்றைக்குக் குற்றம் சாட்டினால், அந்த அடிப்படையில் குற்றச்சாட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எவ்வளவுதான் சமாதானம் சொன்னாலும்கூட, எவ்வளவுதான் ஏற்பாடுகள் செய்திருப்பதாகச் சொன்னாலும்கூட, அந்த ஏற்பாடுகளும் போதாமல் இவர்கள் கொலையுண்டிருக்கிறார்கள், மாண்டார்கள், என்றால் அந்த அளவுக்கு நாங்கள் தவறியிருக்கிறோம் என்று ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆகையால்,—மற்றவர்களைப்பற்றி சொல்லவில்லை, என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லுகின்றேன்—இங்கு இருக்கும் ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் "நீங்கள் ஆட்சி நடத்துவதற்கு எங்களுக்குப் பிரியம் இல்லை" என்று சொன்னால் இன்றைக்கே விலகிக் கொள்ளுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆகையால், இதில் தனிப்பட்ட பொறுப்பு நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது.

ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லும்போது, இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறவர்கள் மட்டுமல்ல; அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார்களே அவர்கள் மட்டுமல்ல; எல்லா மக்களுக்கும் தனிப் பொறுப்பாக நம் நாட்டின் தந்தை நம்மிடத்தில் ஒப்புவித்துப்போன அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து எந்த வித்த்திலும் தவறும்போது நாம் வெட்கப்படவேண்டியவர்கள், தலைகுனிய வேண்டியவர்கள். அங்கத்தினர்கள், நடந்த கொடுமைகளைப்பற்றி சொல்லும்போது கஷ்டப்பட்ட கண்ணீரை அடக்கவேண்டியிருந்தது. அதுபோல், மற்றவர்களுக்கும் இருந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஏன்? சுதந்திரம் பெற்று, நாகரீகம் பெற்று வாழக்கூடிய நாட்டிலே, கஷ்டப்படுகிறவர்கள், எழையாக கீழ்ப்படியிலே இருப்பவர்கள், ஜாதியின் காரணமாக அல்லது ஜாதி உணர்ச்சியும் பூசலும் சேர்ந்து—எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும் சரி—அவர்கள் வதைக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் நாகரீக அரசாங்கம், நாகரீக மக்கள், நாகரீக நாடு என்று சொல்லிக்கொண்டு எப்படி வெளியே போகமுடியும்? ஆகவேதான், இதைப்பற்றி ஒவ்வொருவரும் தனிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது எதோ உணர்ச்சிக்காகப் பேசக்கூடிய விஷயம் அல்ல. நம்முடைய தன்மானத்தைப் பொறுத்த விஷயம்; நம்முடைய பெருமையையும் சிறப்பையும் பிற்கால முன்னேற்றத்தையும் பொறுத்த விஷயம். இந்தப் பொறுப்பிலே எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாம் தவறுகின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம் மேழே சறுக்கிக் கொண்டு போனவர்களாவோம். ஆகையால்தான், போலீசாரை எடுப்பது என்பது எங்களால் முடியவில்லை. மேலும் பயமாக இருக்கிறது. பயம் நீங்கவேண்டும். யாராவது போலீசாரை அங்கிருந்து எடுக்கவேண்டுமென்றால் அந்த யோசனையை ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். இப்பொழுது இருக்கும் கசப்பு மனப்பான்மையுள்ள நிலைமையில், ஒரு நீதிபதி விசாரிக்கும்போது இரண்டு தரப்பினர்களும் வந்து சாட்சி

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

சொல்வார்கள். சாட்சி சொல்லத்தான்வேண்டும். அவர்கள் சொன்ன சாட்சியங்களும் பத்திரிகைகளில் வந்துதான் ஆகவேண்டும். அதன் காரணமாக வெறுப்புணர்ச்சி வளர்ந்துகொண்டே போகுமானால், சமாதான சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக இன்னும் அந்தக் கசப்பு மனப்பான்மை வளர்ந்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அங்கத்தினர்கள் எங்கள் பேரில் சந்தேகிக்கப்போவதாக இருந்தாலும், இப்பொழுது அங்கே சமாதான நிலைமையை நிலைநாட்டுவதாகிய எங்கள் கடமையிலிருந்து தவறமாட்டோம். பின்னால் வேண்டுமானால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆகையால், இன்றைக்கு இந்த நிலைமையை நீக்கவேண்டுமானால், நான் முன்பு சொன்னதுபோல், அடிப்படையாக இருக்கும் வியாதியை நீக்கவேண்டும் ; வியாதியினுடைய சின்னங்களை நீக்கவேண்டும். அங்கிருக்கும் சமுதாயத்தின் சூழ்நிலை காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அந்த வியாதியை, அந்த சமுதாய சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதன் மூலமாக, இன்றைக்கு அதற்கான பணிகளை எடுத்தாகவேண்டும். "இதுவரை என்ன செய்தீர்கள் ?" என்று ஸ்ரீமான் அண்ணாதுரை அவர்கள் கேட்டார்கள். நியாயமான கேள்வி என்றே ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். செய்ய முயற்சி செய்திருக்கின்றோம், அதிலே வெற்றி பெறவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். சிலவற்றை மட்டும் சொல்கின்றேன். அங்கே நீர்ப்பாசன வசதி தேவை ; கிணறு வெட்டவேண்டும், அதற்காக மான்யம் கொடுக்கவேண்டும் ; கொடுத்திருக்கின்றோம். பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலூகாவில் 1,200 கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த தாலூகாவில் 1,200 கிணறுகளுக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் 100 கிணறுகள்கூட வெட்டி முடியவில்லை. ஒன்பது வருஷங்கள் ஆகின்றன. அந்தப் பகுதிக்குத் தலைவராக விளங்கக் கூடிய ஸ்ரீமான் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் 11 கிணறுகளுக்குத் தொகை வாங்கிக்கொண்டிருந்தும் இன்னும் இரண்டு கிணறுகள்கூட வெட்டி முடியவில்லை. ஒன்பது ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. "தொகையைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்டால், "சர்க்காருக்குச் செலுத்தும் பழக்கமே எனக்கு இல்லையே" என்று சொல்கிறார். "வரி கொடுக்கவேண்டும்" என்றால், "ஜமீந்தார் காலத்திலேயே கொடுக்கவில்லையே, கட்டபொம்மன் காலத்திலேயே கொடுக்கவில்லையே, நவாபு காலத்திலேயே கொடுக்க வில்லையே, உனக்கு எப்படிச் செலுத்துவது?" என்ற அடிப்படையிலே அவர் நடந்துகொண்டால் அங்கு காரியங்கள் நடைபெறுது. அம்மாதிரியே நடைபெறவில்லை. பல அபிவிருத்தி வேலைகளை மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுத்தான் நடத்தவேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு பெரிய முயற்சிகள் செய்தாலும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கின்ற அளவுக்குத்தான் முன்னேறவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ஒத்துழைப்பைப் பெறுவதற்கான சூழ்நிலையைத் தற்போது ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். அது இந்த வியாதி அடிப்படையில் ஏற்படமுடியாது. ஆகையால், வியாதியை அகற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்றால் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கமாட்டார்கள். ஏதோ நடந்துவிட்டது, இனிமேல் அப்படி நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன என்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்று யோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில் இன்றைய தினம் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப்பார்கள். வியாதி நீங்கவேண்டுமென்ற அக்கறை உள்ளவர்கள் அவ்வாறுதான் செய்திருப்பார்கள். வியாதி நீங்குவதிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அதற்குள்ளே நம்முடைய காரியமும் நடக்கட்டுமே என்ற முறையில் வந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய கடமைகள் என்ன ? இந்த வியாதியை அறவே ஒழிப்பதற்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைவதற்கு, கல்வித்துறையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு பாடுபட வேண்டும். அங்கே வாழ்கிறவர்களுடைய இன்றைய நிலைமை என்ன ? ஸ்ரீ. சகிவர்ண தேவர் அவர்களைப் போல் முன்னேறி வந்துவிட்டவர்கள் மதுரையில் போய் உட்கார்ந்துவிடக்கூடிய இந்த நிலைமை இருக்கும்வரை யில் அங்கே அவ்வளவாக முன்னேற்றம் காணமுடியாது. அங்கிருக்கும்

[Sri C. Subramaniam] [31st October 1957

மக்களும் முன்னேறி அங்கே வாழமுடியாது. சூழ்நிலை அப்படி இருக்கிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட வேண்டுமானால், விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும், தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும், கல்வி அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும். அதற்கான ஒரு சூழ்நிலை அங்கே ஏற்படுவது மிக அவசியம். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதற்குப் பதிலாக, அங்குள்ள மக்களுக்காக என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, அதற்காக இத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கவேண்டும் என்ற முறையில் தீர்மானம் வந்திருக்குமேயானால், அது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. அதைப்பற்றி பேச்சுக்களிலாவது எதாவது சொல்வார்களா என்று பார்த்தேன். அதைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஒருவேளை இனிமேல் பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் குறிப்பிடுகிறார்களோ என்னவோ.

ஒத்துழைப்பு கொடுப்பது பற்றி இங்கு பேசுகிறார்கள். ஆனால், அங்கு காரியங்கள் நடக்கும்போது நடப்பது என்ன? எத்தனை தடைகள்? காரியங்கள் நடக்காமலிருப்பதற்கு எத்தனை தடைகள் செய்யவேண்டுமோ அத்தனையும் செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள். எங்கே காங்கிரசுக்கு ஆதரவு வந்துவிடுமோ என்று நினைக்கிறார்கள். மக்கள் முன்னேறுவது அவசியமா, நம்முடைய அரசியல் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்துவது அவசியமா என்பதைப்பற்றித்தான் யோசிக்கவேண்டும். நன்மைக்காகவோ தீமைக்காகவோ மக்களுடைய ஆதரவைப்பெற்று உட்கார்ந்திருக்கிறோம். அதன்படி திட்டம் வகுத்து நாங்கள் கடமையை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது. தனிப்பட்ட கட்சி போட்ட தீர்மானத்தின் பேரில் நாங்கள் காரியம் செய்யவில்லை. இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து செய்த தீர்மானத்தைத்தான் நாங்கள் நிறைவேற்றுகின்றோம். நீங்களெல்லாரும் பார்த்து ஒதுக்கக்கூடிய தொகைதான் செலவழிக்கப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையிலே எந்த நல்ல காரியங்களை எற்படுத்தினாலும் அங்கு கட்சி மனப்பான்மையைக் கொண்டுவராமல் நாம் எல்லோரும், அதிலும் முக்கியமாக பாதிக்கப்பட்ட பகுதியிலே, பாழடைந்திருக்கும் பகுதியிலே, பிற்போக்கு பகுதியிலே, மக்கள் துன்பப்படுகின்ற பகுதியிலே, கொஞ்சம் அரசியல் உணர்ச்சிகளை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, மனித உணர்ச்சி அடிப்படையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய துக்கத்தைத் துடைக்கவேண்டும், அவர்களை மேலே எடுத்துவிடவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று நீங்கள் எல்லோரும் முன்வருவது இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து வோட்டுப்போடுவதனால் அல்ல; அதை எதிர்த்து வோட்டுப் போடுவதன் மூலமாகத்தான், அந்த ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையை நீங்கள் எற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லி என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : Before I ask the hon. Member Sri Kalyanasundaram to speak, I want to know how long the Hon. Minister will require for his reply and how long the mover would like to have for his reply speech?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Twenty minutes, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I would like to have one hour.

The hon. Members Sri Ramasami Pillai, Sri Sasivarna Thevar and Sri Chinnathurai rose.

SRI T. S. RAMASAMI PILLAI : I want a clarification.

MR. SPEAKER : The hon. Member has no right of reply. Only Mr. Kalyanasundaram will have . . .

31st October 1957]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : I want a clarification from the Hon. Minister.

MR. SPEAKER : All right, I will allow the Members to raise their points. But the Hon. Minister will reply to them in his second speech.

SRI T. S. RAMASAMY PILLAI : I do not want to raise my point, Sir.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: நான் பேசுகின்றபொழுது மூன்று இடங்களிலே நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டதாக நேற்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நேற்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கருங்குளத்து "எப்.ஐ.ஆர்."-ஐப் படித்தார்கள். மளவாய்நேந்தல் " எப்.ஐ.ஆர்."-ஐப் படித்தார்கள். நான் மந்திரி சபையின் பேரில் குற்றம் சாட்டிய காலத்தில் கீரந்தை இராமத்திற்குப் போன ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியில் மரணமான காலத்தில் கொடுத்த " எப்.ஐ.ஆர்"ஐப் பற்றி குறிப்பிட்டேன். அதைச் சபை முன்பு படிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். மளவாய்நேந்தலில் நெருப்பு பற்றி எறிந்தபொழுது கலவரம் எற்பட்டதால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடத்தவேண்டியதாயிருந்தது என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதால் நான் அதைப் பற்றி பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. கீரந்தை எப்.ஐ.ஆரை இந்தச் சபை முன்பு படிக்கும்படி அமைச்சர் அவர்களே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே விவாதம் நடக்கும்பொழுது அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுதெல்லாம் கனம் அமைச்சர்கள் குறுக்கீடு செய்தார்கள். அந்த குறுக்கீடுகளை அங்கத்தினர்கள் மிகவும் கண்யமாக ஏற்றுக் கொண்டு இடம் அளித்தார்கள். ஆனல் இன்றைய தினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அங்கத்தினர்கள் குறுக்கீடு செய்வதற்கு அவர்கள் இடம் அளிக்கவில்லை. இந்தச் சபையில் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு நீதி, அமைச்சர்களுக்கு ஒரு நீதியா ?....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : குறுக்கிட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இடம் அளித்துக்கொண்டுதான் இருந்தேன்.

MR. SPEAKER : That statement would be a reflection on the Chair as though the Chair did not allow interruption. May I remind the hon. Member Chinnadurai that it is left to the Chair to decide what interruptions must be permitted. I thought enough opportunities were given to the Members to interrupt the Minister.

I will give the hon. Member Sri Kalyanasundaram time till 12-50 to finish his speech. The Hon. the Finance Minister will begin his speech at 12-50 and will answer all the points raised.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய வாதங்களை நானும் வெகு திறந்த மனதோடு, அதிலிருந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்ன நன்மை கிடைக்க முடியும் என்கின்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டுதான் வந்தேன். அவர்கள் ஆரம்பத்தில் கூறிய விஷயங்களிலே அநேகமாக எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. எந்த சூழ்நிலை இம்மாதிரி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை சிருஷ்டிக்கிறது என்பது பற்றி நிதி அமைச்சர் கூறிய வற்றை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். நிதி அமைச்சர் பதில் சொல்லிய பின்பும், நேற்று போலீஸ் அமைச்சர் பதில் சொல்லிய பின்பும் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் அதில் இருக்கக்கூடிய அரசியல் சூழ்ச்சியை—நிதி அமைச்சர் உபயோகப்படுத்திய அதே பதத்தை நான் உபயோகப்படுத்த விரும்புகிறேன்—அவர்கள் குறைக்க முடியாமல் அவர்களே

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st October 1957

சொல்லிவிட்டார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எப்படியிருந்தாலும் உண்மையை மறைக்க முடியாது. உண்மை எப்படியும் வெளிப்பட்டுவிடும் என்பதுதான் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து விளங்கக்கூடியது. இந்த முறையில்தான், எதிர்கட்சிகளின் பேரில் அரசியல் சூழ்ச்சி இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சபை என்னே மன்னிக்கவேண்டும். ஒரு சிறு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். உதாரணத்திற்காக சொல்லுகிறேனே தவிர, நிதி அமைச்சரை குறை சொல்லுவதற்காக அல்ல. திருடிக்கொண்டு போகிறவனே விரட்டுகிறார்கள் ஜனங்கள். திருடன் ஜனங்களிடம் பிடிபடுவதற்கு பயந்துகொண்டு, " அதோ போகிறான் திருடன்" என்று அவனும் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து சத்தம் போட்டுக்கொண்டே போனானும். திருடன்தான் பிடிபடாமல் இருப்பதற்காக இம்மாதிரி கூச்சல் போட்டுக்கொண்டே போனானும். அது மாதிரி அவர்களே அரசியல் சூழ்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் அதை மறைப்பதற்காக அதே சமயத்தில் எங்களே அரசியல் சூழ்ச்சிக்காரர்கள் என்று பயமுறுத்துகிறார்கள்.

அதுவும் இது வெகு நுட்பமான பிரச்னை. அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அடக்கி ஒடுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களே விடுதலை செய்ய வேண்டும், மற்ற உயர்ந்த ஜாதியினரைப்போல் அவர்களே முன்னேற்றவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தோடு இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட மக்களே பாதிக்கக்கூடிய பிரச்னையை பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்கட்சியினரை தாக்குவதுதான் உள் நோக்கம் என்பதைத்தான் நிதி மந்திரி அவர்களின் பிரசங்கம், ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையில் அவர் எதிர்க்கட்சியினரை குறை கூறிய சந்தர்ப்பங்களில், பிரதிபலித்தது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். 'எங்களிடம் விவரங்களைச்சொல்லி ஒரு நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று முன்பே சொல்லியிருந்தால் அது பற்றி நாங்கள் ஆலோசித்திருக்கமாட்டோமா' என்று இப்பொழுது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான்கு நாட்களாக இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் விவாதம் நடந்து வருகிறது. இந்தத் தீர்மானம் கொடுக்கப்படவிருந்த விவரம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியாது என்பது அல்ல. சபாநாயகர் முன்னும் நானும் எதிர்க்கட்சி தலைவரும், நிதி மந்திரி அவர்களும் கூட இந்தத் தீர்மானம் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தோம். இது " பிவிலனஸ் அட்வைஸரி " கூட்டத்தில் வேண்டுமானால் வருவதற்கு தவறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு விஷயம் தெரியாதது அல்ல. அப்படியிருக்கும்பொழுது " இதைப் பற்றி நாம் விவாதிப்போம், எந்த முறையில் விவாதிப்பது என்று யோசனை சொல்லுங்கள்" என்று அவரே கேட்டிருக்கலாம். உயர்ந்த ஜனநாயக பண்புடையவர்கள், தமிழ் பண்புடையவர்கள் அம்மாதிரி கேட்டிருக்கலாம். ஸ்ரீ ராமசுவாமி பிள்ளை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொடுத்தது, " பிவினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் " வந்திருக்கலாம். ஆனால் மந்திரி அவர்களிடத்தில் அத்தகைய பேச்சைக் காணோம். ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் அவர்களின் தீர்ப்பு பிரசாமான பிறகு, அதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, இந்த ராஜ்ய மந்திரிகளும் சரி, மத்ய சர்க்காரிலிருந்து வந்து சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த மந்திரியும் சரி திரும்பத் திரும்ப பத்திரிகையில் அறிக்கைகளின்மூலம் நீதி விசாரணை தேவையில்லை என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் வருவதற்கு முன்னாலேயே தயாரித்த அறிக்கையில் ஸ்ரீ வெங்கடேசுவரன் விசாரணை நீதி மன்ற விசாரணையை விட சிறந்தது, அதைவிட சிறப்பான வேறு விசாரணை தேவையில்லை என்று திட்டவட்டமாக கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார். 'மீண்டும் விசாரணை நடத்துவது பற்றி ஆலோசனை செய்யத் தயாராக இருக்கிறேம்' என்று சொல்லவேண்டியது யார் பொறுப்பு ? அது ஆளும் கட்சியின் பொறுப்பாக, நிதி அமைச்சரின் பொறுப்பாக, போலீஸ் அமைச்சரின் பொறுப்பாக இருக்குமே தவிர எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் பொறுப்போ, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொறுப்போ அல்லது என்னுடைய பொறுப்போ அல்லது இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கும் என்னுடைய நண்பர்கள் பொறுப்போ அல்ல என்பதை சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். எங்களுக்கு

31st October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

அரசியல் உள் நோக்கம் இருப்பதாகச் சொல்லுவது, வேறு பதில் சொல்ல முடியாதவர்கள் சொல்லக் கூடிய பதில் என்பதை அது எடுத்துக்காட்டு கிறது.

நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று பேசியபொழுது ஏதோ பிரமாதமாகப் பேசப்போகிறார் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அவர்கள் என் பேச்சைக் கேட்டு ஏமாந்ததாகச் சொன்னார்கள். அதைவிட நான் அவர்கள் பேச்சை கேட்டு ஏமாற்றம் அடைந்தேன். ஆரம்பத்தில் நான் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்து 2 மணி நேரம் பேசியபொழுது எழுப்பிய விவாதங்களுக்கு ஒன்றுக்குக் கூட அவர் பதில் சொல்லவில்லை. இந்த விவாதத்தை சபையின் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி, அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் சரி கண்யமான முறையில் நடத்தி வந்தார்கள். ஆனல் கண்யக் குறைவு ஏற்படக்கூடிய ஒரே ஒரு பிரசங்கம் நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் ஸ்ரீ பக்தவசலம் அவர்களுடையதுதான் என்பதை நான் அழுத்தமாகச் சொல்ல முடியும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க்கட்சியின் ஒத்துழைப்பைக் கோரினார்கள். ஒத்துழைப்பு வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர்கள் அங்கே போக முற்பட்டால்; " கொந்த ளிக்கிற கடலில் மீன் பிடிப்பு " என்கிறார்கள். இம்மாதிரி அபாண்டமாக எதிர்க்கட்சியினரை குறை கூறலாமா ? இம்மாதிரி ஒத்துழைப்பு வேண்டு மென்று சொல்லி முறண்பாடான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கலாமா ? இப்படி அபாண்டமாக பழி சுமத்துவதிலிருந்து அவர்களுடைய உள் நோக்கம் நன்றாக விளங்குகிறது. எதிர்க்கட்சியினரை இப்படி அக்கிரமமாகத் தாக்க லாமா ? உதாரணமாக புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது நாங்கள் அங்கு போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் மந்திரிகள் அல்ல. சாதாரண அங்கத்தினர்கள்தான். எங்களிடம் சர்க்கார் காரோ பணமோ இல்லை, எடுத்துக் கொண்டு உடனே போவதற்கு. அல்லது எங்களிடம் விமானம் இருக்கிறதா ? இருந்த இடத்திலேயே இருந்து எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள்—என்னுடைய கட்சியிலும் சரி, சோஷலிஸ்டு கட்சியிலும் சரி, பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சியிலும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சி யிலும் சரி ; அப்பொழுது வி.ஆர்.வி. தயாராகவில்லை—இன்னும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் சரி அவரவர்கள் சக்திக்கு ஏற்றவாறு வசூல் செய்து அனுப்பினார்கள். ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் ஒரு லட்சரூபாய் வசூல் செய்து கொடுத்ததாகச் சொன்னபொழுது, மந்திரி அவர்கள் " தொழிலாளர் பணம் தானே சின்னதுரை அவர்கள் என்ன கொடுத்தார்கள்?" என்று கேலி செய்தார்கள். அவர் என்னைவிட அனுபவத்திலும் வயதிலும் முதிர்ந்தவர். இந்த சபைக்கு வழிகாட்டவேண்டிய பொறுப்பு அவருடையது. என், வெளியிலும் அரசியல்வாதிகளுக்கு வழிகாட்டவேண்டியது அவர்களு டைய பொறுப்பு. அந்த நிலைமையில் அவர் எதிர்க்கட்சியினரை அக்கிர மமாக தாக்குகிறார். நியாயமற்ற முறையில் நாங்கள் நடந்துகொண் டிருந்தால் தாக்கட்டும், அதற்குரிய தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்ள எப் பொழுதும் தயாராக இருக்கிறோம், அதற்கு தயங்கமாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒழுங்கான முறையில் பேசுவதற்கு கனம் போலீஸ் அமைச்சரவர்களுக்கு வேறு விஷயமில்லை. ஆகையால் அப்படிப் பேசினார். பெரிய அளவில் தயார் செய்துகொண்டு வந்திருந்ததாகவும் சொன்னார். ஏற்கனவே அவர் 13 பக்கம் கொண்ட அறிக்கையை சபை முன் சமர்ப்பித்தார். இந்தப் பக்கத் தில் உள்ளவர்கள் அந்த அறிக்கையில் பக்கத்துக்கு எட்டு ஓட்டை இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த அறிக்கையிலிருந்து சிலவற்றை அவர் வாபஸ் வாங்கவேண்டிய நிலைகூட ஏற்பட்டது. அப்படி ஏராளமான ஓட்டை கள் உள்ள அறிக்கையை சமர்ப்பித்துவிட்டு இப்போதுதான் ஏதோ பெரிய அளவில் தயார் செய்து இருந்ததாகச் சொல்லி தனக்குத்தானே புகழ் மாலை போட்டுக்கொள்வதில் அர்த்தம் என்ன இருக்கிறது?

எதிர்க் கட்சிகளை அவர் எவ்விதம் அவதூறுகப் பேசியிருக்கிறார் என்று பார்ப்போம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st October 1957

"I still do not know why representatives of the Opposition parties did not accompany Sri Dattar throughout his tour unless it be that they thought that they could escape from facts that way."

அது அவருடைய உட்கருத்தையே காட்டுகிறது. கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ தங்கமணி மற்ற எதிர்க் கட்சிகளைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ மூக்கைய தேவர், ஸ்ரீ டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, இன்னும் தமிழரசுக் கழகம், சோஷலிஸ்ட்டு கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இவைகளைச் சேர்ந்தவர்களும் ஸ்ரீ தத்தார்கூட பிரயாணம் செய்தார்கள். ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணி தான் ஸ்ரீ தத்தாருடைய பேச்சை மொழி பெயர்த்தது மல்லாமல் இது சம்மந்தமாக ஒரு அறிக்கையும் விட்டிருக்கிறார், தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கின்ற முறையில். ஆகையினாலே மந்திரி அவர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் ஸ்ரீ தத்தாருடன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவில்லை என்று சொல்லுவது போன்ற வாதங்களை வாபஸ் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் ஒன்றையும் வாபஸ் வாங்கவில்லை, வாபஸ் வாங்கக்கூடியபடி நான் ஒன்றும் பேசவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த சபை பூராவும் கவனித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கனம் மந்திரிகள் குறுக்கிடாமல் இருந்தால் நல்லது. அவர்கள் குறுக்கிட்டால் என்னுடைய நேரம் குறைகிறது.

(The Hon. Sri P. Kakkan rose . . .)

SRI M. KALYANASUNDARAM : தயவுசெய்து மந்திரி அவர்கள் இடைமறிக்காமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் பேசும்போது நான் குறுக்கிடவில்லை. இடைமறித்தலுக்கு பயந்தோ அதற்கு பதில் சொல்ல முடியாமலோ நான் இவ்விதம் சொல்லவில்லை. எனக்கு நேரம் குறைவு. அதிக நேரம் கொடுத்தால் இதைப்பற்றி நான் கவலைப்படமாட்டேன். மந்திரி அவர்கள் எதிர்க் கட்சிகளின் கண்ணோட்டத்திற்கு நோக்கம் கற்பிக்கிறதைத்தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இதனால்தான் கனம் மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரியான விஷயங்களில் தன்னுடைய கருத்தைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நான் குறிப்பிட்டிருந்த பல விவரங்கள் தவறு என்றோ சரியில்லை என்றோ அவரால் சொல்ல முடியவில்லை. அதனால்தான் ஒரேயடியாக என்னுடைய பேச்சு மட்டரகமானது என்று சொல்லிவிட்டார். என்னுடைய வாதங்களுக்கு சரியான முறையில் பதில் சொல்ல முடியாததால் அவைகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள அப்படிப் பேசினார். இன்று நமது நிதி அமைச்சர் பேசும்போதுகூட நீதி விசாரணை அவசியம் இல்லை என்பதற்கு சரியான காரணம் கொடுக்கவில்லை. அவர் சொன்ன ஒரே காரணம் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை கொண்டுவந்து பயமுறுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்றும் அதற்கு முன் கோரியிருந்தால் நீதி விசாரணைக்கு அரசாங்கம் இணங்கியிருக்கலாம்....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆலோசிப்போம் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படியே இருக்கட்டும். நாங்கள் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது ஒரு அரசியல் சூழ்ச்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் கொண்டுவரும் எதைத்தான் அவர்கள் அரசியல் சூழ்ச்சி என்று சொல்லவில்லை? இன்று காலையில் **Cultivating Tenants Protection Bill** கொண்டுவந்தபோது கூட அதுவும் அரசியல் நோக்கத்துடன் கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. நிலங்கள் சம்மந்தமாக **Ceiling** நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்தால் அதுவும் இப்படியே கருதப்படுகிறது.

31st October 1957]

MR. SPEAKER : I did not want to intervene in the hon. Member's speech. Rule 74 (3) is very clear. It says : 'A member when replying shall confine himself to matters raised during the debate and shall not introduce new debatable matter.' I am afraid the hon. Member is just going into debate new matter. He was all right up till now. But I am afraid he is transgressing that limit.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I thank you. I shall confine myself only to the points raised by the Members or referred to by the Leader of the House. I shall not go outside that limit.

MR. SPEAKER : The Cultivating Tenants Bill, to which the hon. Member referred, is a new matter.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I cited it only as an example.

MR. SPEAKER : I rule that the hon. Member should not refer to the Cultivating Tenants Bill that was introduced this morning. He can answer *all the* points raised during the debate.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எதிர் கட்சிகள் கொண்டு வரும் உத்யோகப்பற்றற்ற தீர்மானங்களுக்கும் அல்லது அவர்கள் போடும் கேள்விகளுக்கும் அரசியல் நோக்கம் கற்பிக்கப்படுகிறது. எதிர்க்கட்சிகள் கொண்டுவருபவைகளை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் தங்களுடைய அரசியல் கவுரவம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று கருதுவது தவறு என்று தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஓர் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கக் கூடாது, அவர்களுக்கு அந்தஸ்தும் செல்வாக்கும் ஏற்படக் கூடாது என்கின்ற மனப் பான்மைதான் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு அடிப் படையாக இருக்கிறது. இதையே கனம் நிதி மந்திரி அமைச்சர் பிரசங்கமும் கனம் போலீஸ் அமைச்சர் பிரசங்கமும் கோடிட்டு வலியுறுத்தி, ஞாபக மூட்டுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதே நோக்கத்துடன்தான் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவரைப் பற்றி பேசும்போது அவரை ஒரு குட்டி **Fascist** என்றும், ஹிட்லரின் பிரதிபிம்பம் என்றும் சித்தரித்தார்கள். ஸ்ரீ தேவருடைய பிரசங்கத்தை நான் சபீபத்தில் கேட்டதில்லை. அவரும் நானும் காங்கிரஸில் இருந்தபோது ஒரே மேடையில் பேசும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டபோதுதான் அவருடைய பேச்சை கேட்டிருக்கி றேன். 1946-ல் இருந்து 1951-ம் வருஷம் வரை நான் சிறையில் இருந் தேன். அதற்கு பிறகு அவருடைய பிரசங்கத்தை கேட்க சந்தர்ப்பம் இது வரை ஏற்படவில்லை. அவர் ஏதேதோ பேசிக் கொண்டு போகிறார் என்று சர்க்கார் கருதினால் என் அவருக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். "**You are creating a demon**"; நீங்கள் ஒரு குட்டி **Fascist** யை உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள்; ஒரு பெரிய ராட்சசனை உண்டாக்கி அவனை ஒடுக்குவதற்கு இவ்வளவு துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏன் உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ? சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் நியாயமே என்று நிலைநாட்ட முற்படுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்க தேவருக்கு ஒரு கடந்த கால சரித்திரம் இருப்பதாகவும் அவர் அப்பி தேசத்தில் கடந்த 10 வருஷ காலத்தில் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையின் சிருஷ்டியே என்ப தாகவும் சொன்னார். அந்த சூழ்நிலையை மாற்றுவதற்கு என் முயற்சிக்கவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அதே ஜில்லாவிலிருந்து வரக் கூடியவர்தான் இன்றைக்கு முதல் அமைச்சராக இருக்கும் திரு. காமராஜர். இருவரும் ஒரே இயக்கத்தில்தான் இருந்தார்கள். இப்போது மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ தேவர் ஜாதி அடிப்படையில் மக்களை பயன்படுத்திக்கொண்டார் என்று சொன்னால்

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st October 1957

கனம் முதல் அமைச்சரும் ஒரு விதத்தில் ஜாதி அடிப்படையில் மக்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்கிறேன். இல்லாவிட்டால் என் இந்த மனோபாவம் ? சாதியும் இருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சாதியை அரசியலுக்குச் சரண்டாதீர்கள். முத்துராமலிங்கத் தேவர் சாதி உண்டாக்கி வருகிறார் என்றால் அதை நான் ஒரு நாளும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன். யார் அதைச் செய்தாலும் அதை நாங்கள் எதிர்க்கத் தயார்.

தேவர் அவர்களுக்கு அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் செல்வாக்குக்குக் காரணம், அந்தப் பிராந்தியம் மிகவும் பிற்போக்காக இருப்பது ஆகும். அதை அவர் இந்த சர்க்காருக்கு விரோதமாக நாடார்கள் வேண்டுமென்றே செய்வது போன்ற ஒரு நிலையில் சாதி வெறுப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கி, அதை தனக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக்கொள்கிறார் என்பது உங்கள் குற்றச்சாட்டானால். இத்தனை நாளும் நீங்கள் ஏன் அந்தப் பகுதியின் அபிவிருத்தியைக் கவனிக்காமல் இருந்து வந்திருக்கிறீர்கள் ? இப்போது போலீஸ் மந்திரி சொல்லவில்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வெளியிலிருந்து வந்த அறிவாளிகள் அதை சுட்டிக்காட்டிவிட்டுப் போய் இருப்பதனால் இப்படி அந்தப் பகுதியின் அபிவிருத்திக்குச் சில காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டியது அவசியம் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

இப்படி ரோடுகள் போடுவது என்றால் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர், மூக்கையத் தேவர் அவர்களே அதற்கு விரோதமாக இருக்கிறார்கள், அவர்களே வேண்டாம் என்கிறார்கள், செய்வதானலும் அதற்கு எதிராக வேலை செய்கிறார்கள் என்பதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். அவர் நம்முடைய தேசிய இயக்கத்தின் பிரதிநிதியாக இருந்து வந்திருக்கிறார். 1946-லிருந்து 1952 வரைக்கும் உங்களுக்குப் பகபலமாக இருந்திருக்கிறார். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிராந்தியத்தையே சேர்ந்தவர் தான். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். அந்தப் பிராந்தியத்தில் காங்கிரஸுக்கு விரோதமான ஒரு சூழ்நிலையை அவர் சிருஷ்டித்து வந்தார் என்றால் அதை அப்போதே தடுப்பதற்கு இவருக்குச் செல்வாக்கு அங்கே இடையாதா ? அவரோடு சுமுகமாக இருந்து நல்லதொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

இப்போது ஹரிஜன மக்களுக்கு பூர்ண பாதுகாப்பு கொடுப்பதைப் பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதை நான் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள இரு சமூகத்தினரிடையேயும் நல்லதொரு சுமுகமான சூழ்நிலை சிருஷ்டிக்காத வரையில் சாத்தியப்படுமா ? இன்றைக்கு ஹரிஜன மக்கள் தங்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்த அரும்பெரும் தலைவரை வேறு இழந்து நிற்கிறார்கள். மறவர்கள் மீது நீங்கள் வேண்டுமென்றே பழி வாங்கிக்கொண்டீர்கள் என்ற களங்கம் ராஜ்யம் பூராவும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் பலவாறுக பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சர்க்காரிடம் இருக்கும் துப்பாக்கி வெறும் சோளத்தட்டை இல்லை சுட்டால் மறவர்களையும் கொல்லும் என்கிற மனோபாவத்துடன் தான் ஐந்து மறவர்கள் கட்டிவைக்கப்பட்டு சுடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற எண்ணம் நம் ராஜ்யம் பூராவும், தேசம் பூராவும் பரவி இருக்கிறது.

இந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே சென்று நியாயத்தை விசாரித்து அவர்களுள்ளே சமரச மனோபாவத்தை உண்டாக்க எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. தேர்தல் சமயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அந்தப் பிராந்தியத்தில் பிரசாரம் செய்த முறைகேடு பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. எல்லாக் கட்சிகளுக்கும், கூட்டம் போடவும், பிரசாரம் செய்யவும் உரிமை உண்டு என்கிற கொள்கை உடையவன் நான். ஆகவே காங்கிரஸ் அங்கே சென்று பிரசாரம் செய்தது தப்பு

31st October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்று சொல்லமாட்டேன். அந்தப் பகுதி மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு சில கோடி ரூபாய்கள் அங்கே செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னால் அதை நாம் பூர்ணமாக ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

நெய் பாதி உருகி, பாதி உருகாமல் கெட்டியாக இருக்கிறது என்றார்கள். நெய் முழுக்க உருகவேண்டியதுதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். நெய்யை உருக்க நெய்யுள்ள பாணைக்கு அடியில் நெருப்பை வைப்பார்கள். நெய்க்குள்ளே நெருப்பை எடுத்துப் போட்டுவிடுகிறோம் என்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். இது சரியா ? மறவர்கள் சாதித் துவேஷத்தை வளர்க்கிறார்கள் என்றால் மறவர்களைச் சுட்டுத் தள்ளு என்கிற முறையில் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இது ஹரிஜன மக்களுடைய புண்ணைத்தான் ஆற்றுமா ? மறவர்குல மக்களுடைய நெஞ்சத்தின் புண்ணைத்தான் ஆற்றுமா ? எனக்கு ஒரு தனி மனிதனைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. மகாத்மா காந்தி சாதி வெறிக்காக பலியிடப்பட்டார். அதைச் சொல்லித் சொல்லித்தான் இன்றைக்கு நாம் சாதி ஒற்றுமையை உண்டாக்கப் பாடுபடுகிறோம். சாதி வெறிக்காக தனிப்பட்ட ஒரு மனிதர், ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் இறந்தார் என்றாலும் பரவாயில்லை. அவரும் அதைத்தான் வரவேற்கவேண்டும். அப்போது அவர் அமரர் ஆகிவிடுவார். ஆனால் இந்த ஒரு காரணத்தைக் காட்டி நீங்கள் இப்போது செய்து கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் சரியானதுதானு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

போலீஸ் அந்தப் பிராந்தியத்தை விட்டு வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று நானே என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் யாருமோ இங்கேயோ வெளியிலோ இதுவரையில் சொன்னது இல்லை. அங்கே அமைதி ஏற்படுகிற வரையில் இருக்கத்தான் வேண்டும். அதை மனப்பூர்வமாக ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையாவது உடனடியாக அந்தப் பிராந்தியத்திலிருந்து மாற்றவேண்டும். கம்யூனிஸ்டு கட்சியை பொறுத்த மட்டிலும் எல்லாக் கட்சிகளுடனும் சேர்ந்து அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு உடனடியாக உதவி செய்ய வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறது. ஏதோ சில காரியங்களும் செய்துகொண்டிருக்கிறது. போதுமான அதிக நிதியை வசூல்செய்து அனுப்ப எங்களால் முடியாதிருக்கலாம். ராமகிருஷ்ண ஸ்தாபனத்தின் மூலம் ஏதோ செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சில தொகைகள் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இப்போது யார் அதிகம் செய்கிறார்கள் என்பது பிரச்னை அல்ல. இன்றைக்கு நாம் அவர்களுடைய பக்கத்திலேயே சென்று அவர்களுக்கு அமைதியை உண்டுபண்ணிவைக்கக் கையாளுகின்ற முறை சரியாக இருக்க வேண்டும். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது எப்படியிருந்தாலும் ஒரு நல்ல விளைவு உண்டாகியிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். போலீஸ் மந்திரி ஒத்துக்கொள்கிறாரோ என்னமோ ? நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இனி போலீஸ் சுடுவதானால் அக்கிரமமாக உயிர்களுக்குச் சேதம் உண்டாகும் வகையில் சுடாது என்றார்கள். ஒரு போலீஸ் அதிகாரி சுடு என உத்திரவிட்டால் ஒரு போலீஸ்காரன் தவறுக நான் சுடமாட்டேன் எனத் துப்பாக்கியைக் கீழே போட்டால் அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ? நடவடிக்கை எடுக்கப்படாது என்கிற உத்திரவாதம் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும். **(The Hon. Sri C. Subramaniam:** தவறுக நடக்கமாட்டேன் என்றால் அவனுக்கு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பரிசு கொடுக்கும்.) இப்போது இப்படி விளைவுகளைக் கண்டு 'பிச்சுக்கொண்டு போகலாம்'. போலீஸ் அதிகாரி அப்படி உத்திரவு போடுகிறார் என்றால் அவன் பண்பு போலீஸ் மந்திரியின் பண்புதானே ? நீங்கள் மறவர்களைச் சுடுங்கள் என்று சொல்லவேண்டும்? "துப்பாக்கி சோளத் தட்டை இல்லை என்பதைக் காட்டுங்கள். அவர்களுக்கு நல்ல புத்தி கற்பியுங்கள்" என்றால் போச்சு. அதைத்தான் செய்திருக்கிறீர்கள்.

Mr. Ray says we should shoot into the thick of the crowd and shoot to kill.

இதுதான் எனக்கு கிடைத்து இருக்கக்கூடிய தகவல்.

[31st October 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They are general instructions in respect of shooting by Police. We want to change them and the question is under consideration.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மத்திய சர்க்காரில் இருந்து வேறு ஒரு யோசனை வந்திருக்கிறது. அதன் பிறகுகூட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் நமது அரசாங்கம் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு **Shoot to kill** ஏன்று உத்தரவு கொடுத்தார்கள். அதாவது வேலை செய்யவேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு இல்லாவிட்டால் அவர்கள் **Shoot to dispose** என்று உத்தரவு போட்டிருப்பார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Assured.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மாதிரி அசாதாரணமான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கலாமா ?

MR. SPEAKER : May I request that the discussion take place in a very cool and calm manner without the Members getting excited? The Hon. Minister for Finance, when he replies, may refer to all this.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Shoot to kill என்று தான் உத்திரவு இருக்கிறது. அதனால் துப்பாக்கி பிரயோகம் அவ்வளவு பெரும் அளவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் இந்த மாதிரி நடந்துகொண்டதற்குக் காரணம் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய உத்தரவுதான். இம்மாதிரி அவர்கள் போலிஸ்காரர்களுடைய அதிகாரத்தை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது நாம் போலீஸ்காரர்களிடமிருந்து இன்னும் அதிகமாக எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும். மேற்தூவல் கிராமத்தில் **Inspector Ray**-ன் தலைமையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றது, ஒரு பச்சைக் கொலை. அதற்கு இன்ஸ்பெக்டர் " **Ray** " தான் பொறுப்பாளி. இதுதான் அவர் முதல் கடமை. அவர் முதல் சடவையாக கொலை செய்யவில்லை. இம்மாதிரி பலதடவை பச்சையாக கொலை செய்திருக்கிறார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பத்து வருஷத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட ஒரு துப்பாக்கி பிரயோகத்தில்தான் இவர் கலந்து கொண்டார். அதற்கு பிறகு இம்மாதிரி துப்பாக்கி பிரயோகத்தில் அவர் கலந்து கொள்ளவில்லை என்று ரிகார்டில் இருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த ரிகார்டுகள் எப்படி தயாரிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் இதுபற்றிய விவரங்களை சேகரித்து இருக்கிறேன். சர்க்காருடைய உண்மையான நோக்கம் என்ன என்றால் எனக்குத் தெரியும். நிலைமை கட்டுக்கடங்காமல் உயிருக்கே ஆபத்துவரும் என்று கருதினால் தவிர, போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கி பிரயோகம் செய்யக்கூடாது. ஆனால் இந்த சம்பவங்களில் ஜனங்கள் போலீஸ்காரர்களை எதிர்கிறார்கள் என்ற ஒரு காரணத்துடன்தான் முதல் தடவையாக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள். இதை மறுக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக **Chief Secretary**யுடன் டெலிபோனின் மூலமாக பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி இந்தச் சதியைப் பற்றித்தான் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து உத்திரவு எடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மந்திரி அவர்கள் அதுஇதைப்பற்றியது அல்ல என்று மறுக்கிறார். ஆனால் இந்த சதி ஆலோசனையில் மந்திரி அவர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவர்கள் 5 பேர்களை சுட்டார்கள். அது விஷயமாக 10 வயது பையன், 12 வயது பையன், 43 வயது பெண்மணியும் அந்த போலீஸ்காரர்கள் சுட்டதை தாங்கள் நேரில் கண்ணால்

31st October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

பார்த்ததாக கூறினார்கள். இதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? **Fact Finding Officer** குறுக்கு விசாரணை நடத்தும் போது எத்தனையோ கேள்விகள் போட்டிருப்பார். ஆனால் போலீஸ்காரர்கள் தான் கட்டிவைத்து சுட்டார்கள் என்று அவர்கள் உறுதியாக சொன்னார்கள். இதுதான் உண்மையான விஷயம். இதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். ஆனால் விசாரணையைப்பற்றி வெங்கடேஸ்வரன் அறிக்கையில் சொல்லுவதாவது.

I have already held that the villagers' version is false. It is common ground that the five Thevars fell dead in the tank. If there was no opposition to what the Police Party was doing or wanted to do in the village, there could have been no clash between 1 p.m. the party and the villagers, and there would have been no need for the Police to resort to firing. It is undeniable, therefore that there was an attack on the Police and that Police had to open fire.

தவிர அந்த கிராமத்தில் இருந்து பெரிய மனிதர் இருவர், ஸ்ரீ செல்லத் தேவர், ஸ்ரீ சர்வைக்காரத் தேவர் என்பவரும் இந்த சம்பவங்களைபற்றி நன்றாகத் தெரியும் என்றும் **Fact Finding Officer** இடம் **Evidence** சொல்ல பயப்படுகிறார்கள் என்றும் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ் வரன் ரிபோர்ட் இருக்கிறது. அதாவது, **A.P.P.** அனுப்பிய மெமொராண் டத்தை பார்த்து பயந்து இது மாதிரி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்கள் அப்படி சாட்சியம் சொல்லி அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை அனுபவித் தால்தான் என்ன? உண்மை நீலதான் அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமே. அதே மாதிரித்தான் சர்வைக்காரத் தேவர் விஷயத்திலும் அனுசரிக்கப்பட்டது. இந்த மீழத்தூவல் கிராமத்தில் பஞ்சாயத்தார் ஒருவர்தான் அகப்பட்டார் என்றும், அதனால் அவரை சாட்சியம் கூற வற்புறுத்தவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது **Chella Thevan is a very material witness and I want to examine him. But the Assistant Public Prosecutor filed a memorandum on behalf of the Police pointing out that Chella Thevan is mortally afraid to come and give evidence. The only man of Kilathooval who was available for acting as panchayatdar was Servaikara Thevar, but in his case also the Assistant Public Prosecutor filed a memorandum as in the case of Chella Thevan and I decided that it would not be reasonable to compel him to give evidence.**

நான் சட்டப்படி சொல்கிறேன். நியாயத்தின் பேரால் சொல்கிறேன். எங்களுக்குப் பயமாயிருக்கிறது என்று இரண்டு சாட்சிகள் சாட்சியம் சொல்ல மறுத்தார்கள். வெங்கடேஸ்வரனுக்கே சாட்சிகளைக் கூப்பிட அதிகாரமிருக் கிறது. ரிக்கர்ட்களைக் கேட்க அதிகாரமிருக்கிறது. சாட்சிகளைக்கொண்டு வாருங்கள் என்று அவர் சொன்னாரா? என்னையும் ஒரு சதி வழக்கில் போட்டிருந்தார்கள். ஒன்றல்ல. இரண்டு சதி வழக்குகளில். ஒன்று திருச்சியில், மற்றொன்று சேலத்தில். நான் ஒரு உயிருக்கும் ஆபத்து உண்டாக்கவில்லை. ஒருவரையும் நான் தாக்கவில்லை. ஏன் கைகொண்டு நான் ஒருவரையும் அடித்ததுகூட இல்லை. நான் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க சதி செய்து பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டேன் என்று என் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. 52-ம் வருஷத் தேர்தலுக்குப் பிறகு அதை வாபஸ் வாங்கிவிட்டார்கள். ஆனால் மற்றவர்களின் பேரில் வழக்கு நடந்து சிலர் தண்டிக்கப்பட்டு பெருமானவர் விடுதலை அடைந்தார்கள். அப்பொழுது ஒருவர் சாட்சியம் சொல்ல வந்தார். அவருக்கு இரண்டு வருஷ காலம் போதுமான பாதுகாப்பு கொடுத்து, ஸ்பெஷல் பிராஞ்சின் கவனத்தில் அவரை வைத்து அவருக்கு மாதம் 150 ரூபாய் சம்பளமும் கொடுத்து அவருக்கு ஒரு வேலையும் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி அவருக்கு பாதுகாப்பு அளித்த சர்க்காருக்கு இன்று இரண்டு பேர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியவில்லையா என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, அப்படி அவர்களைக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st October 1957

கூப்பிட்டு விசாரிக்க முடியவில்லே என்று வெங்டேஸ்வரன் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், இப்படிப்பட்டவர்களே நம்பினால் மற்றவர்களேயாகட்டும் அல்லது ஹரிஜனங்களேயாகட்டும், அவர்களே எப்படி பாதுகாக்க முடியும். போலீஸ் இருக்க வேண்டியது அவசியந்தான். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லே. ஆனால் போலீஸ் மக்களின் பாதுகாவலுக்கு இருக்கவேண்டும். போலீஸ், மக்களின் உயிரையும், உடமையும் பாதுகாக்க இருக்கவேண்டும். இச்சபையில் நாங்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இங்கு இன்று நான்கு பேர்கள் தான் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி நீங்கள் என்ன சொன்னாலும், அதனால் எனக்கு சோர்வு ஏற்படப் போவதில்லே. நான் அகிலிந்தியக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். காங்கிரஸும் அகிலந்திய கட்சிதான். அண்டை ராஜ்யத்தில், கேரள ராஜ்யத்தில் அங்குள்ள மந்திரிசபை இம்மாதிரி சூழ்நிலேயில் எப்படி நடக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். அதேபோல் இருக்கவேண்டும். போலீஸ் வேண்டியதுதான். ஆனால் நேர்மையான போலீஸாக இருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு சேவை செய்யும் போலீஸாக இருக்கவேண்டும். மக்கள் நடத்துகிற சட்டபூர்வமான இயக்கத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் படியாக இருக்கவேண்டும். உங்கள் இஷ்டப்படியுள்ள போலீஸை வைத்துக்கொண்டும் உங்களால் இரண்டு பேர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியவில்லே. ஆகவே விசாரிக்கவில்லே என்று சொன்னால் அதை நம்பமுடியவில்லே. அந்த அதிகாரியின் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டே சொல்கிறேன். இதேபோல் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் பிச்சுப் பிச்சுக் காட்ட முடியும். ரேயின் தலேமையில் ஐந்து பேரைக் கொன்றதற்கு மோட்டிவ் இருக்கிறதா ? இருக்கிறது. அப்படி சிலரைக் கொன்றால்தான் அதற்குப் பிறகு அங்கு பயம் ஏற்படும். இதன் பின் அவர்கள் பயத்தோடு இருப்பார்கள் என்பது தானே உத்தேசம். நான் சொல்கிறேன், ஆளும் கட்சி என்றே அல்லது எதிர்கட்சி என்றே, வாதப்பிரதிவாதத்தில் யார் சிறந்தவர், யார் உயர்ந்தவர் என்று பிரச்னேயாய் இதை ஆக்காதீர்கள் என்று ஹரிஜன மக்களின் பெயரால் உங்களே கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜாதிக் கொடுமையை, ஜாதியின் பெயரால் ஹரிஜனங்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையை, போலீஸை உயோகித்து, அக்கொடுமையை எதிர்த்து அவர்களேப் பாதுகாப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காவது நான் உங்களேப் பாராட்டுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மஹாத்மா அவர்கள், அவர்களின் உயிரையே அதற்காக கொடுக்கத் தயாராயிருந்தார்கள். அது எங்கள் பரம்பரைக் குணமாகும்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : காந்திஜி உங்கள் சொத்து மாத்திரமல்ல. அவர் சொன்னபடியே நீங்கள் நடப்பதாக எங்களால் நினேக்க முடியாது. உண்மையில் இன்று கேரளாவில் நடக்கும் மந்திரிசபைதான் சிறந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபை. யாராயிருந்தாலும் சரி, சுப்பிரமண்யமாயிருந்தாலும் சரி யாராயிருந்தாலும் சரி அவர்கள் சிறந்த காங்கிரஸ்காராயிருக்கவேண்டும். நம் இஷ்டம் போல் நடக்க முடியவில்லேயே என்ற அவருக்கு ஆத்திரம் வருகிறது.

MR. SPEAKER : I know you are getting excited. **Let us calmly** and dispassionately discuss this. I hope you will listen to my appeal. It would be good and it would help.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் சில உதாரணங்கள்தான் கொடுக்க முடிந்தது. நான் சொல்வது, விசாரணே சரிவர நடக்கவில்லே. விசாரணே ஒரு தலேப் பட்சமானது. முன்கூட்டியே ஒரு தீர்ப்பு தயாரிக்கப்பட்டது. வெங்கடேஸ்வரன் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டே சொல்கிறேன். இதற்கென்ன தனியாக ஒரு விவாதம் நடத்துவதாயிருந்தால் இதைப்பற்றி நான் கூடுதல் விவரங்கள் சொல்லத்தயார். **என்னேப்பற்றி** மட்டமாகச் சொல்லி விட்டு இதைப்பற்றி ஒன்றும் கூடுதல் சொல்லாமல் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பேசி விட்டு உட்கார்ந்து விட்டார்கள். அடுத்தபடி, நிதியமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு இழுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்று பேசினார்கள். அவரைப் போல் நானும் ஒரு தமிழன் தான். தமிழ்நாட்டிற்கும், தமிழனுக்கும் இழுக்கை தேடித் தந்துவிட்டீர்களே.

31st October 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

10 வருஷங்களாக நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள். இந்தக் காலத்தில் நீங்கள் ஹரிஜனங்களின் மேம்பாட்டிற்காக என்ன செய்தீர்கள். சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த சகஜானந்தா போன்றவர்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்யப்படும் கொடுமைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதுள்ள விவாதத்தின் மூலம் ராமனாதபுரத்தில் மட்டுமல்ல, மற்றப் பகுதிகளிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவோ கொடுமைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வந்தது பற்றி எங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுகிறது. ஹரிஜனங்களின் மேம்பாட்டிற்காக திருப்திகரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியும். அது பற்றி, ஹரிஜன மாண்யம் வரும்போது சொல்லிக்கொள்கிறேன். நில உரிமைக்காக போராடிய விவசாயிகள், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த விவசாயிகள். திருச்சியில் 400 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஹரிஜனங்கள் அல்லவா ? சட்டத்திற்குப் புறம்பான உரிமைகளை அவர்கள் கேட்டார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்குள்ள நிலைமையை அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் நான் சென்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களின் செல்வாக்கு கூடி விடுமே என்ற குறுகிய புத்திதான் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளாததற்குக் காரணம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறுகிய புத்தியோ என்னவோ. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் அந்த உடன்பாட்டை ஒப்புக் கொள்ளாதது தான் அதற்குக் காரணம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : மந்திரிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய ப்ரிவிலேஜ் பொலிஷ்ஷை உபயோகித்துக்கொண்டு அவர்கள் குறுக்கு வழியில் எதிர் கட்சிக்காரர்களைத்தாக்குகிறார்கள். இப்படி குறுக்கு வழியில் தாக்கும் போலீஸ் அமைச்சர் கண்டிப்பாக சறுக்கித்தான் விழுவார்கள். எதிர்கட்சிக் காரர்கள் சொல்வதை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் அவர்களது செல்வாக்கு உயர்ந்து விடுமே என்றுதான் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் மூலமாவது ஹரிஜன சமுதாயத்திற்கு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்றப்பட்டதே இந்தத் தீர்மானம் வெற்றி பெற்றதுபோலாகும் என்று உறுதியோடு சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : Before the Hon. the Leader of the House rise to speak, I would invite your attention to Rule 74, which says :

" . . . if the motion is moved by a non-official Member, the Minister to whose department the matter relates shall, after the mover has replied, have the right of speaking whether he has previously spoken in the debate or not."

The Hon. the Minister for Home has already spoken and can speak again but not the Hon. the Leader of the House.

MR. SPEAKER : I have already given my ruling in the matter. The departments referred to by the Mover are represented by the Hon. the Minister for Finance and he has a right of reply.

SRI M. KALYANASUNDARAM : After all this is a motion of No-confidence. It does not mention anything specific and so any Minister can answer.

MR. SPEAKER : Yes; any Minister can answer.

[31st October 1957

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபாநாயகர் அவர்களே, திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய பதிலே கேட்ட பிறகு அவைகளுக்கு திரும்பியும் பதில் சொல்லாமலிருப்பதுதான் நல்லது என்று படுகின்றது. அவர்கள் போலீஸ் மந்திரி அவர்களே குறிப்பிட்டு, இவர்கள் தான் போலீஸை கொண்டு சுட சொல்லியிருப்பார்கள் என்று அவர்கள் நேரிடையாக இதைப்பற்றி தெரியாவிட்டாலும் கூட இவ்விதமாக ஊகித்து அதை மிகவும் வற்புறுத்தி பேசினார்கள். எதிர்கட்சியில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் உண்மையிலேயே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் போலீஸ்காரர்களே கொண்டு மறவர்களேச் சுடு என்று சொன்னார்கள் என்று குறிப்பிடுவதை நம்பினார்கள் அல்லது நம்புவார்கள் என்றால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவாக வோட்டு போடவேண்டியதுதான். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த தீர்மானத்தை எந்த அடிப் படையில் கொண்டு வந்து வற்புறுத்துகிறேன் என்று விளக்கமாக சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரே என்ற போலீஸ் அதிகாரியின் சாட்சியத்தை வைத்துக் கொண்டு வெளியிட்டுள்ள வெங்கடேஸ்வரன் அறிக்கையை நன்றாக அலசிப் பார்த்தும் கூட அவர் மூன்றாந்தர **(Third class)** மஜிஸ்ட்ரேட் என்ற அளவில்தான் இருந்து விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விதமாக ஒரு மூன்றாம்தர **(Third class)** மஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் கூட விவாதம் செய்ய முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் வக்கீல் இல்லே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வக்கீலாக இருந்திருந்தால் இவ்விதம் மோசமாக பேசியிருக்கமாட்டார்கள். அவர்களுடைய வாதத்தில் ரே என்ற போலீஸ் அதிகாரியின் சாட்சியத்தில் **" Shoot to kill "** என்ற **Instruction** கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார் கள். இந்த **instruction** ராமநாதபுரத்திற்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட வில்லே. இந்த **instruction** கொடுத்திருப்பதின் அர்த்தம் ஏதோ சுட்டுக் கொல்வதற்கு மாத்திரமல்ல. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யும் பொழுது தப்பித்துக் கொள்ள முடியுமானால் ஜனங்கள் தப்பித்துக்கொள்வதற்கு தான் இந்த **instruction** கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கு முன்னால் என்னென்ன பாதுகாப்புகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக உத்தரவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வது எல்லாக் காலங்களிலும் நடைபெறுவது கிடையாது. இந்த சட்டங்களே எல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதில் ஒரு காரியத்தை நாம் ஆலோ சித்து பார்க்கவேண்டும். அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் கலவரங்களே அடக்குவதற்கும் பொதுக் கூட்டங்களைக் கலைப்பதற்கும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகின்ற முறையை மாற்ற வேண்டுமேயொழிய, கொலை, கொள்ளை, போலீஸை தாக்குவது போன்ற காரியங்கள் நடைபெறு மானால் அதை ஒடுக்கவேண்டியது சர்க்காருடைய கடமையாகும். அதற்காக இந்தச் சட்டங்களும் அவசியமாக வேண்டியிருக்கின்றன. அதெல்லாமல் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களே குற்றஞ் சாட்டுவதற்காக மாத்திரம் இவை களே சொல்வார்களேயானால் இதை அவர்களுக்கு விட்டு விடுகிறேன். அதே பிரகாரம் வெங்கடேஸ்வரன் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி இரண்டு நாட்களாக விவாதம் நடந்தது. அதில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இரண்டு மணி நேரம் விவாதித்தது போதாது, இன்னும் ஒரு மணி நேரம் வேண்டும் என்றும் கேட்டார்கள். ஆகவே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மாத்திரம் உங்கள் முன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த தீர்மானம் எந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆலோசித்துப் பார்த்து அதன் மீது முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேம். எனவே அங்கு இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களே வைத்துக்கொண்டு பார்த் தால், தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் இது நடந்திருக்கிறது என்பதை நாம் தள்ளி விட முடியாது. அங்குள்ள சந்தர்ப்ப சாட்சியங்களே வைத்துப் பார்த்தால் அங்கு நிச்சயமாக கட்டி வைத்து சுட்டது வெறும் பொய் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே இதற்கு இனியும்

31st October 1957] [Sri C. Subramaniam]

ஒரு விசாரணை வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது எங்கள் அபிப் பிராயம். இவ்விதம் எண்ணுவதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை மறுப்பதற்கு மற்றவர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. ஆகவே மேத்தாவல் விஷயத்தைப் பற்றி இதற்கு மேலும் விசாரணை அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்னொன் றும் சொன்னார்கள். அங்கு சாட்சியம் சொன்ன பையன்களுக்கு எல்லாம் பண்பாடு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அந்த இடங்களில் எந்த விதமான பண்பாடு இருந்து வந்ததோ அந்த பண்பாடு தான் அங்குள்ளவர்களுக்கும் இருக்கும். இது மனித இயற்கை. ஆகவே இதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு, எவ்வித குற்றமும் செய்யாதவர்களை கட்டி வைத்து சுட்டார்கள் என்று அபாண்டமாக சொல்வதை யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆகவே இந்த விஷயங்களை இம்மாதிரியாக வேறு வழியில் சொன்னார்கள் என்றால் சொன்னவர்களுக்குத்தான் பண்பாடு இல்லையா, அவர்களுடைய மனம் இதைப் பற்றி ஆலோசிக்க என் இடம் கொடுக்க வில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இதில் தொடர்ந்து பதிலளிக்க எனக்கு சக்தி இப்போது இல்லை. சக்தி என்றால் என்னுடைய Physical சக்தியைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். இதற்கென்று நீண்ட விவாதம் இனியும் அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். பொது வாக இன்றைக்கு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் எந்த அடிப்படை யில் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து, மந்திரி அவர்கள் தான் சூட சொல்லியிருப்பார்கள், மந்திரி அவர்கள் குறுகிய புத்தியில் தான் போய் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுள்ள குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லுவதற்காக மாத்திரம் தான் இந்த தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை யும் பார்த்து நீங்கள் முடிவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் யோசிப்பதற்கும் கடமைப் பட்டிரு க்கிறார்கள், அந்த உணர்வு எல்லோருக்கும் இருக்கிறது, எனவே இதை நியாய உணர்ச்சியுடன் ஆராய்ந்து பார்த்து நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கூற விரும்புகிறேன். இந்த தீர்மானம் வெற்றி பெறுவதாக இருந்தாலும் சரி, தோற்றுப்போவதாக இருந்தாலும் சரி, இந்த மந்திரி சபையில் இருப்பவர்கள் யாரும் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக பதவியில் இருந்துகொண்டிருக்க வில்லை. நியாயத்திற்காகவும் நேர்மைக்காகவும் தான் இருந்து கொண்டிருக் கிறோம் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். நியாயத்திற்கு விரோதமாக வும், தமிழர்களுடைய பண்பாட்டிற்கு விரோதமாகவும், தமிழர்களுடைய பண்பாட்டிற்கு எதிரான வழியிலும் போக மாட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேறும். இவைகளுக்கெல்லாம் இழுக்கு வராமல் தான் காரியங்களை செய்து கொண்டு வருகிறோம், மேலும் அவ்விதமே செய்துகொண்டு வருவதற்கு முயற்சிப்போம் என்றும் சொல்லிக்கொள் கின்றேன். இந்த மந்திரி சபை தான் ஆட்சியில் இருந்து வர வேண்டும் என்ற எந்த விதமான நிர்ப்பந்தமும் கிடையாது. வேறு எந்த மந்திரி சபை வேண்டுமானலும் இங்கு ஆட்சிக்கு வரலாம். நாங்கள் தான் திறமையானவர்கள் என்று நாங்கள் சொல்ல தயாராக இல்லை. எங்கள் நிர்வாகத்திலும் பல குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளை தீர்ப்பதற்கெல் லாம் எங்களால் இயன்ற அளவு முயற்சி செய்துகொண்டு தான் இருக்கி றோம், மேலும் முயற்சி செய்து கொண்டிருப்போம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு விட்டு விடுகின்றேன். அதோடு இந்த விவாதத்தின் கடைசியில் விவாதத்தின் தரம் கொஞ்சம் குறைந்து போனதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri C. N. ANNADURAI** : இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம், முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பேரிலும், போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களின் பேரிலும் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு மாத்திரம் தான் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நாங்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, நாங்கள் பேசுகின்ற பொழுது என்ன கூறினோம் என்பது நினைவிலே இருக்கின்றது. இந்தப் பிரச்னைக்கு

[Sri C. N. Annadurai] [31st October 1957

இரண்டு மந்திரிகள் பொறுப்பாளிகள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் ஒப்பவில்லே. விவாதத்தின் போது சர்க்கார் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டதற்குக் காரணம், விவாதத்தில் பேசும்போது எங்கள் கழகம் ஒரு கோணத்திலிருந்து பிரச்னையைப் பார்த்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் "Business Advisory Committee-ன் கூட்டத்தில் "கலகத்தைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமே தவிர நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டியதில்லே என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது" என்பதைச் சொன்னார்கள்; அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்களும் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், அதற்கு மாறுபட்டு இங்கு நடந்து விட்டதற்கு எங்கள் வருத்தத்தையும் எங்கள் கழகத்தின் சார்பில் பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்- இந்தக் கலவரம் சம்பந்தப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் மீது நீதி மன்ற விசாரணே தேவையில்லே என்று கனம் அமைச்சர்கள் சொல்லும்போது, "அது தேவை" என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேம். ஆனல் அதை இந்த நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணையின் மூலம் வற்புறுத்துவோமானுல் இரண்டு மந்திரிகளின் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லே என்பதையும் வற்புறுத்துபவர்கள் ஆவோம்; அப்படிச் செய்து அதன் விளைவுகளுக்கு கனம் அமைச்சர்களே உட்படுத்த விரும்பவில்லே. இந்தக் காரணங்களினுல், இந்தச் சர்க்காரின்போக்கை நீதி விசாரணே அமைக்க ஒப்புக்கொள்ளாததற்காக கண்டிக்கும் முறையில் நானும் என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்களும் இப்போது இந்த மன்றத்தை விட்டு வெளியேறுகிறேம் (ஆரவாரம்). **(All the D. M. K. Members staged a walk out.)**

Sri M. KALYANASUNDARAM : On a point of clarification, Sir. நான் என் சார்பில் இப்போது ஒரு விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்த விரும்பு கிறேன். சர்க்கார் கட்சித் தலேவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலேவரும் சொன்னதிலிருந்து, என்னுடைய நம்பிக்கையில்லாத் தீர் மானத்தின் நோக்கமே கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்களேயும், கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் அவர்களேயும் அவர்களுடைய பதவிகளிலிருந்து நீக்குவது என்றும், அதற்கான குற்றச்சாட்டுகளே நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்றும் கருதப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ராமநாதபுரத்தில் நடந்த கலவரங்கள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் இன்னின்ன காரியங்களேச் செய்யவேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே யோசனேகள் கொடுத்திருக்கிறேன்; அந்த யோசனேகளே இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லே என்பது தான் என்னுடைய முக்கியமான நோக்கம். நான் கொடுத்த யோசனேகள்: (1) எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பையும் பெற்று அமைதியை அங்கே நீலே நாட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகள்செய்யவேண்டும்: (2) பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணமளிக்க வேண்டும்; (3) இந்த சம்பவங்கள் பூராவுக்கும் ஒரு பகிரங்க விசாரணே நடத்தவேண்டும்; குறைந்த பட்சம், துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களேப் பற்றி யாவது விசாரணே நடத்தவேண்டும். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்ட மற்ற இடங்களிலெல்லாம்—நடுவட்டத்திலும், டால்மியாபுரத்திலும், தூத்துக்குடியிலும்—கலகம் செய்தவர்கள் மீது வழக்குப் போட்டிருக் கிறார்கள். கீழத் தூவலில் கலகம் செய்தவர்கள் மீது வழக்குப் போட வில்லே; ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இப்போது நடந்த எந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் வழக்குப் போடவில்லே. துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் மீது பகிரங்க விசாரணே நடத்த வேண்டும் என்பது என் கோரிக்கை. இவைகளேயெல்லாம் இந்த சர்க்கார் செய்யத் தவறியதால் தான், நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

Sri S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு கனம் அங்கத்தினர் move பண்ணினபோது அதை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு அங்கத்தினர்களாவது ஆமோதிக்கவேண்டுமென்ற விதி இருந்தது. அதன் பிரகாரம் எழுந்து நின்றவர்களில் சிலர் இப்போது வெளியில் சென்று விட்டனர் . . .

31st October 1957]

MR. SPEAKER : இந்த விஷயத்தை இப்போது கவனிக்க வேண்டியதில்லை. அந்தப் பிரேரணையை ஆதரித்து எத்தனை பேர் ஒட்டு அளிக்கிறார்கள் என்பது இப்போது சபைக்கே தெரியப்போகிறது.

I shall now put the No-confidence motion of Mr. Kalyanasundaram to vote of the House.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் கொண்டு வந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை சபையின் முன் ஓட்டுக்கு விடுகிறேன். அதை ஆதரிப்பவர்கள் " Aye " என்று சொல்லுங்கள் ; எதிர்ப்பவர்கள் " No " என்று சொல்லுங்கள்.

(ஓட்டுக்கு விடப்பட்ட பிறகு)

MR. SPEAKER : " No " என்ற குரல் தான் ஜாஸ்தியாக கேட்கிறது அவர்கள் தான் வெற்றி பெற்றார்கள் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை.

(Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar and Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll).

(The Division bell was rung.)

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : We are not demanding a poll.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We demand a poll.

MR. SPEAKER : Any hon. Member can demand a poll. I think the Hon. the Leader of the Opposition demanded a poll. He may now go back. But that is not my point.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I demand a poll, Sir.

MR. SPEAKER : While the poll is being taken I request the hon. Members not to move out of their seats, not to talk or discuss till the result is annonuced.

(After the Division bell was over).

MR. SPEAKER : Close all the doors. Now, no hon. Member can either go out or come in. Now I shall again put the motion to the vote of the House :

The question is—

' That this House expresses its want of confidence in the Ministry of which Sri K. Kamaraj Nadar is the Chief Minister '.

The Motion was put and declared lost.

The question was put and the House divided thus.

Ayes.

1 Sri P. S. Chinnadurai.
2 ,, A. R. Marimuthu.
3 ,, V. K. Ramaswamy Mudaliar.
4 ,, T. S. Ramaswamy Pillai.
5 ,, M. Kalyanasundaram.
6 ,, S. Pakkiriswamy Pillai.
7 ,, K. Ramachandran.
8 ,, M. Jagannathan.
9 ,, N. K. Palanisami.
10 ,, K. R. Nallasivam.
11 ,, M. D. Ramasami.
12 ,, N. Marudachalam.
13 ,, S. A. M. Annamalai Odayar.
14 ,, V. K. Kothandaraman.
15 Sri B. Doraisami Reddiar.
16 ,, M. Jangal Reddiar.
17 ,, K. Sattanatha Karayalar.
18 ,, D. S. Adimoolam.
19 ,, K. Mookiah Thevar.
20 ,, A. V. P. Periyavalaguruva Reddi.
21 ,, S. Ramasami Thevar.
22 ,, K. Gopala Gounder.
23 ,, T. L. Sasivarna Thevar.
24 ,, D. Subramania Rajakumar.
25 ,, V. Suppaya.
26 ,, Thirumalaimuthu Veera Sakkaya Thiruvenkadasami Naicker.
27 ,, P. Veerappa Kounder.
28 ,, T. Veluchami.

Noes.

1 Sri M. Bhaktavatsalu Naidu.
2 ,, M. A. Muthia Chettiar.
3 ,, C. R. Ramaswami.
4 ,, M. J. Jamal Mohideen.
5 ,, M. Alagirisamy.
6 ,, G. Annamalaimuthuraja.
7 ,, P. Appavu.
8 ,, K. S. Ardhanareeswara Gounder.
9 ,, M. A. B. Arumughasami.
10 ,, V. S. Arunachalam.
11 ,, V. Arunachala Thevar.
12 ,, W. P. A. R. Chandrasekharan.
13 ,, A. E. Chandrasekhara Nayagar.
14 ,, R. Chidambara Bharathi.
15 ,, V. Chinniah.
16 ,, N. P. M. Chinniah Kounder.
17 ,, S. Chinnakaruppa Thevar.
18 ,, A. Chinnasami.
19 ,, N. V. Chockalingam.
20 ,, T. T. Daniel.
21 The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
22 ,, C. Subramaniam.
23 ,, M. Bhaktavatsalam.
24 ,, M. A. Manickavelu.
25 ,, P. Kakkan.
26 Sri P. G. Karuthiruman.
27 ,, D. Dasarathan.
28 ,, A. S. Duraiswami Reddiar.
29 ,, N. Ekambara Mudali.
30 ,, T. P. Elumalai.
31 ,, G. Gomathi Sankara Dikshitar.
32 ,, V. Govinduswami Naidu.
33 ,, G. G. Gurumurthy.
34 ,, K. S. G. Haja Sheriff.
35 ,, P. Jayaraj.
36 ,, R. Kandasami.
37 ,, M. Kandasami Kandar.
38 ,, M. R. Kandaswami Mudaliyar.
39 ,, T. Karia Gounder.
40 ,, Karuthappa Gounder.
41 ,, S. Khadar Sheriff.
42 ,, Kolanda Gounder.
43 ,, V. K. Krishnamurthy.
44 ,, R. Krishnasami Gopalar.
45 ,, R. Krishnasami Naidu.
46 ,, R. Krishnasami Reddiar.
47 ,, P. Kuppusami.
48 ,, S. Lakshmana Gounder.
49 ,, P. S. K. Lakphmipathiraj.
50 ,, S. Lazar.
51 ,, B. K. Linga Gowder.
52 ,, N. Mahalingam.
53 ,, T. Manavalan.
54 ,, K. B. S. Mani.
55 ,, P. G. Manickam.
56 ,, V. S. Manickasundaram.
57 ,, K. Marappa Gounder.
58 ,, A. Mariapp n.
59 ,, M. K. Mariappan.
60 The Hon. Sri V. Ramaiah.
61 ,, Srimathi Lourdhammal Simon.
62 Srimathi T. N Anandanayaki.
63 ,, Hemalatha Devi.
64 ,, Kamalambuja Ammal.
65 ,, Kolanthai Ammal
66 ,, P. K. R. Lakshmikantam.
67 ,, A. S. Ponnammal.
68 Srimathi Rajathi Kunchithapatham.
69 ,, Savithri Shanmugam.
70 Sri J. Matha Gounder.
71 ,, M. Mayandi Nadar.
72 ,, P. M. Munusami Gounder.
73 ,, K. K. Muthiah.
74 ,, C. Muthiah Pillai.
75 ,, V. A. Muthaiya.
76 ,, M. C. Muthukumaraswamy.
77 ,, M. Muthuswamy Nayagar.
78 ,, S. Nagaraja Monigar.
79 ,, T. M. Nallaswami.
80 ,, G. Narayanaswami Naidu.
81 ,, A. Nesamony.
82 ,, K. N. Palanisami.
83 ,, K. P. Palaniswamy.
84 ,, K. G. Palaniswamy Gounder.
85 ,, K. Pandiyaraj.
86 ,, A. Y. S Parisutha Nadar.
87 ,, P. M. Periakaruppan Ambalam.
88 ,, K. Periannan.
89 ,, M. P. Periasami.
90 ,, K. Ponnian
91 ,, P. P. M. T. Ponnusami.
92 ,, A. Raja Gounder.
93 ,, P. Ramachandran.
94 ,, M. Ramachandra Reddiyar.
95 ,, N. S Ramalingam.
96 ,, S. Ramalinga Padayachi.
97 ,, T. R. Ramamirtha Thondaman.
88 ,, S. Ramasami Naidu.
99 ,, K. Ramasubbu.
100 ,, S. S. Ramasamy Padayachi.
101 ,, A. Chidambaranatha Nadar.
102 Srimathi Dr. Soundaram Ramachandran.
103 Sri K. L. Ramaswami.
104 ,, A A. Rasheed.
105 ,, Rathnavel Gounder.
106 ,, S. Sadasivam.
107 ,, S. C. Sadayappa Mudaliar.
108 ,, R. C. Samanna Gounder.
109 ,, A. S. Sahajananda.
110 ,, T. Sampath.
111 ,, S. Sangili.
112 ,, M. G. Sankar.
113 ,, V. Sankaran.
114 ,, T. V. Sannasi.
115 ,, V. P. Sarangapani.
116 ,, P. R. Sreenivasa Padayachi.
117 ,, M. S. Selvaraj.
118 ,, A. Senapathi Gounder.
119 ,, T. Sivagnanam Pillai
120 ,, M. K. Somasundaram.
121 ,, R. Srinivasa Iyer.
122 ,, A. S. Subbaraj.
123 ,, T. K. Subbiah.
124 ,, A. R Subbiah Mudaliar.
125 ,, R. Subramaniam.
126 ,, K. S. Subramania Gounder
127 ,, N. S. Sundararajan.
128 ,, R. Swaminatha Merkondar.
129 ,, T. S. Swaminatha Odayar.
130 ,, S Thangavelu.
131 ,, M. D. Thiagaraja Pillai.
132 ,, N. R. Thiagarajan.
133 ,, P Urkavalan.
134 ,, G. Vagheesam Pillai.

31st October 1957]

Noes—cont.

135	Sri K. Vasudevan.	141	Sri K. R. Viswanathan.
136	,, A. Vedarathnam Pillai.	142	,, G. Venkatachala Nattar.
137	,, V. Vedayyan.	143	,, O Venkatasubba Reddiar.
138	,, A. P. C. Veerabahu.	144	,, Koland-sami Gounder.
139	,, K. Vinayakam.	145	,, M. William.
140	,, N. M. Vellappan.	146	,, P. Vedamanickam.

Ayes 28; Noes 146; Neutral Nil.

The motion was lost.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, if a member does not take part in the voting either for Ayes, Noes or Neutral, what is the position?

MR. SPEAKER : The Constitution expects every hon. Member should do his duty.

SRI K. VINAYAKAM : I want to know the provision in the Constitution.

MR. SPEAKER : There is no particular provision. We take it that all the Members have voted.

Before I adjourn the House may I take this opportunity of thanking the Members for carrying on the debate in a very high level and for avoiding unnecessary anger. I know this is a matter on which there can be much heat but the fact that the hon. Members listened to my appeal is a matter for which I am very grateful. May I once again give my grateful thanks to all the hon. Members present here for that.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Friday, the 1st November 1957.

The House then adjourned.

